

SLOVENSKI ČEBELAR

1940

XLIII 7

Vsebina:

Prodaja medu na debelo	109	II. tečaj za čebelarške bolezenske stro-	
Še en način vzreje matic	109	kovnjake	120
O širini celic in še kaj	112	Opazovalne postaje	122
Pridelovanje ajde	115	Dopisi	123
Čebelarški tabor na Grosupljem	114	Kotiček za radovedneže	125
Poročilo o obč. zboru	116	Društvene vesti	126
		Drobir	127

Mali oglasi

Vsak član društva ima pravico do dveh brezplačnih malih oglasov v Slovenskem čebelarju. Vendar pa je potrebno vsak oglas posebej prijaviti.

Tečaj o kuhi voska v Ljubljani

Rado Jurko, Celje.

Tečaj o kuhi voska, ki je bil dne 1. marca t. l. v Društveni čebelarni v Ljubljani, je vrlo dobro uspel. Pa saj je moral biti o takem uspehu tečaja prepričan vsak, ki pozna urednika Slovenskega čebelarja, ki je tečaj vodil.

Zbralo se nas je 26 čebelarjev in nam je bila velika kuhinja skoraj pretesna. Na tečaju je bil navzočen čebelarški referent banske uprave, g. Jos. Okorn. G. urednik nam je temeljito predaval o raznih vrstah voska, različnega po barvi in kvaliteti ter nam pokazal velike in manjše kolače voska, po kakovosti sortirane voščine, voščene luskinice, ki jih čebelice potijo, in tako po vrsti vso pripravo, ki je potrebna pri kuhi voska.

Med predavanjem pa je že vrela v velikem bakrenem kotlu brozga voščin, in stiskalnica v sredi kuhinje je bila že pripravljena. Ko je g. predavatelj v stiskalničnem košu razgrnil vrečo iz domačega platna, je zajel iz kotla z emajlirano ponvico bolj čisto, ne pregosto brozgo in hitro vžil v vrečo. Ko je bilo dovolj brozge v vreči, je zgoraj prosti vrečin rob na poseben način zgubal in zavil, obložil z babo (kolobar, ki pritisne vrečo) ter začel zelo previdno sukati vreteno, da je krop z raztopljenim voskom kar curkoma tekkel izpod koša v podstavljeno posodo. Posebno je nas opozoril, da naj pri kuhi ne varčujemo z vodo, posoda pa naj bo vsa emajlirana ali iz bele pločevine, ne sme pa biti iz cinka, ker vosek potem zelo pozeleni. Stiskalnica stisne tako močno, da so tropine čisto suhe in se med prsti drgnjene nič ne mažejo, ker ni več voska v njih. Ko je bil

pločevinasti emajlirani čeber poln, ga je g. predavatelj z vrečami dobro pokrtil in pustil celo uro, a mi smo šli v drugo kuhinjo, kjer nam je g. šol. upravitelj J. Mayer pokazal čisto priprost način kuhe voska brez stiskalnice. Zdrobljene voščine so bile nadevane v precej gosto vrečo, pod njo je vrel krop, da se je dvigala para pod vrečo, iz katere se je izcejal v podstavljeno ponvico vosek, ki pa ga ostane še zmeraj precej v voščinah. Ta način kuhe je primeren samo za male čebelarje, da dobijo kolikor toliko voska iz voščin, ki bi sicer okoli poležavale in redile zalego voščenih vešč. Nato smo šli zopet v prvo kuhinjo, da smo videli, kako je treba iz čistilnika vosek pozajemati. G. ref. Okorn je najprej pobral s površine tekočega voska vse mehurčke in smetice, ki pa jih je bilo zelo malo, tako da je bila gladina čista kot brušeno zrcalo. Sedaj je vzel školjki podobno, pločevinasto, za poldrugo dlan veliko, posebno oblikovano posodico ter z njo previdno in počasi zajel vosek in ga zlil v emajlirano kozico. To zajemanje se je ponavljalo, dokler je bilo mogoče zajeti še čistega voska. Tako sta bili polni 2 kozici; potem je obe dobro toplo pokrtil, da se vosek čim bolj počasi ohlaja, da je potem tem lepši in čistejši.

Zdaj smo zopet vrteli stiskalnico in medtem sta nam gg. strokovnjaka povedala marsikaj zanimivega iz svoje bogate izkušnje.

Čez dobre pol ure smo bili pa le radovedni, kakšen je vosek v kozicah. G. predavatelj ga je odkril in vsi smo se čudili krasni oranžnorumeni barvi in čistoči voska v obeh posodah.

Ko smo se lepo zahvalili za trud, ki ga je imel g. urednik s predavanjem, smo se poslovili in prav zadovoljni razšli na svoje domove.

Glasilo Slovenskega čebelarskega društva v Ljubljani

Izhaja mesečno.

Številka 7

V Ljubljani, 1. julija 1940

Letnik XLIII

Prodaja medu na debelo

Znano je, da prodajajo naši čebelarji, zlasti oni, ki nujno potrebujejo denar, med takoj, ko ga pridelajo, včasih po sramotno nizki ceni. Postopanje teh čebelarjev je bil vzrok, da je cena vedno padala. Društvena čebelarna prevzame sicer precejšnje količine medu od društvenih članov, ker pa ga prodaja le na drobno, ga ne more več prevzeti, kakor ga more prodati.

Že več let se je zaradi tega porajala želja, da bi društvo ustanovilo oddelek za prodajo medu na debelo, s čemer bi dosegli, da bi prevzeli ves med, ki ga člani lahko dajo na razpolago. To željo bomo sedaj skušali uresničiti. Društveni odbor je namreč sklenil, da ustanovi oddelek za prodajo medu na debelo in da prične prevzemati med društvenih članov v komisijsko prodajo.

Upamo, da bodo s to ustanovo postale vezi društva s svojimi člani še mnogo tesnejše, kakor doslej.

Vsak član bo odslej oddal poljubno količino svojega pridelka v društveno zalogo. V kolikor bodo pripuščala sredstva, bo društvo izplačevalo na oddano količino medu do 75% predvidene prodajne cene. Od ostalih 25% bodo odtegnjeni stroški, ki bodo nastali pri prevzemu, vskladiščenju in prodaji, razen tega pa odstotek, ki ga bo določil občni zbor za rezervni fond. Preostanek se bo izplačal dobaviteljem po sklepu računov dne 30. junija vsakega leta.

Da bo moglo društvo prevzemati tudi večje količine, kakor mu bodo dopuščala njegova denarna sredstva, bo onim, ki

nujno ne potrebujejo gotovine, plačalo 5% obresti od onega zneska, ki bi ga dobavitelj sicer moral dobiti kot predjem. Obresti bodo tekle do takrat, ko bo ves iztržek izplačan, to je predvidoma do 30. junija naslednjega leta.

V kolikor ne bo imelo društvo dovolj prostora v svojih skladiščih, bodo dobavitelji lahko pridržali med v lastni shrambi, to pa toliko časa, dokler ga društvo ne bo potrebovalo. Tudi v takih primerih bodo člani lahko dobili predujme na račun kupnine.

Med bo društvo prevzemalo le, če bo brezhibne kakovosti in če bo poslan v čistih in dobrih posodah. S posodami, ki jih bo društvo poslalo v napolnitev, bo moral dobavitelj skrbno ravnati.

Če bo kak dobavitelj med, ki ga je društvu že dobavil, pozneje lahko sam prodal po primerni ceni, mu ga bo društvo vrnilo proti povračilu predujma in tozadevnih stroškov.

Odbor SČD.

Še en način vzreje matic

H. Peternel.

Pri tečajih, ki jih prirejam, sem ugotovil, da se čebelarji sicer zelo zanimajo za vzrejo matic, navadno pa ostane pri dobrih sklepkih, ker je treba za običajne načine vzreje matic precej spretnosti in časa. Tega pa primanjkuje večini čebelarjev. Zato prepuščajo vzrejo matic čebelam in uporabljajo matičnike, ki jih dobe v kateri koli družini, ki je rojila. S tem postopanjem množe pogostokrat matice manj vredne krvi

in zmanjšajo na ta način dohodke svojega čebelarstva, namesto da bi jih skušali zvišati, kar je glavni namen umne vzreje matice. Z razmnoževanjem manj vredne krvi ne trpi občutno škodo samo čebelar, ki razmnožuje, ampak tudi sosednji, ki jim praše mlade matice proti tujih manj vrednih družin. Tudi plemenilne postaje ne morejo doseči svojega namena, ako čebelarji prinašajo manj vredne matice na praho. Treba je vsekakor vzrejati matice od najboljših družin, kako, je vprašanje, ki ga obravnava ta spis.

Po večletnem proučevanju in mnogih pozkusih, se mi je posrečilo iz že znanih načinov vzrejevanja matic sestaviti način, ki je sedaj po zadnjih spremembah bolj enostaven. Vkljub temu pa je vzreja ravno tako uspešna, kakor pri katerem koli drugem načinu. Pa naj ga opišem.

Po mojem mnenju je napačno, ako se odloči čebelar vzrejati matice v svojem najboljšem panju, škoda je donosa te družine. Od nje ne potrebujemo drugega, kakor nekoliko čisto mlade zalege. Izumitelj gradilnega sata, znani nemški čebelarski mojster Kuntzsch piše v svoji knjigi, da bi rad dal več tisoč za en kvadratni centimeter zalege, če bi vedel, da jo je zalegla najboljša matica v Nemčiji, ker bi iz nje izredil dovolj najboljših matic za svoje čebelarstvo.

Izbera plemenjakov. Rešiti moramo najprej vprašanje, kateri izmed naših čebelnih panjev je najboljši. Gotovo tisti, ki nam je dal v zadnjih dveh letih največ medu in ima matico v tretjem letu starosti. Ako je panj prelegel, ga ne moremo več imeti za najboljšega, ker hčerka ni vedno enaka materi. Ko je rešeno vprašanje, katera je naša najboljša družina, je rešena glavna težava, ker vemo, da nam bo dala ta družina najboljšo zalego za vzrejo matic.

Kdaj bomo začeli z vzrejo? Ne prezgodaj, ko še ni dovolj toplote in paše, a tudi ne prepozno, ko se čebele že pripravljajo na odgon trotov. Za opršenje matic so proti najbolj sposobni v tretjem in četrtem tednu starosti. Ker so pašne razmere v naši ožji domovini kaj različne, je stvar posameznega čebelarja, da izbere primeren čas.

Priprave za vzrejo so jako enostavne. Na razpolago morajo biti vsaj trije lepi sati s čebeljimi celicami, katere je matica že enkrat ali dvakrat zalegla, ne smejo pa biti neprosojni. Ako je v njih nekoliko

starega pokritega medu, je jako dobro, ne sme ga pa biti preveč. Nič ne škoduje, če sati niso izdelani do kraja in je spodaj, zadaj ali spredaj v satniku za dlan praznega prostora. Razume se, da moramo imeti primerno število plemenilnikov in oddelkov na 5 sate, ako nameravamo narediti še kaj rezervnih družinic. Nato izberemo iz svojih panjev enega (ali več, kolikor jih pač potrebujemo), ki ima zelo mnogo čebel in zalege, a vkljub temu ne nabere kaj prida medu. Dobro je, ako je matica že v tretjem letu, ni pa to pogoj. Da ne bo pomote, bomo imenovali ta panj rednik, ker bo redil žerke mladih matic.

Ako nameravamo, da se bodo mlade matice prašile pri domačem čebelnjaku in hočemo začeti z vzrejo matic razmeroma zgodaj, moramo vsaj tri tedne prej dati našim najboljšim družinam po en sat z mlado trotovino. Ob pičli paši jih moramo potem pitati, da matice zaležejo trote za prašenje mladih matic. Naj se nihče ne boji, da bodo te družine kaj prida manj medu nanesele, ker morajo zrediti nekoliko več trotov. Čebele nadomestijo z večjo pridnostjo, kar porabijo proti in trotja zalega.

K pripravi za vzrejo mladih matic spada še skrb, da bosta obe družini, tista iz katere bomo vzeli zalego za vzrejo matic (naša najboljša), in tista, ki nam bo redila žerke mladih matic (rednik) ob začetku vzreje zelo močni. Zaradi tega bomo ob slabši paši pokladali obema družinama vsak drugi večer razredčen med, ali vsaj sladkor, in sicer 14 dni pred začetkom vzreje matic.

Da bo imel čebelar obenem navodilo za vzrejo po tem načinu, bom v sledečih odstavkih označil dneve za delo po koledarju za mesec junij. Določil sem za vsa večja dela tri zaporedne nedelje, tako da lahko poskusi vzrejo tudi oni čebelar, ki ob delavnikih nima dovolj časa.

Preidemo k delu pri izreji matic.

1. dan (9. junija v nedeljo) denemo v najboljšo družino dva izmed onih treh satov, ki jih omenjam v odstavku „Priprava za vzrejo“. Trotovina ni zaželjena! Ta dva sata denemo desno in levo stran predzadnjega zaleženega sata. Dva sata, ki smo ju morali družini odvzeti, prestavimo, če sta zaležena, v medišče, če ne, ju porabimo v kakem drugem panju. Naš namen je, da matica najboljše družine zaleže vsaj enega izmed dveh dodanih satov.

2.—7. dan (med tednom od 10.—15. junija) pregledamo to družino, ali je matica

dodana sata že zalegla in kako. Pri tem se lahko zgodi sledeče. Prav je, ako matica začenja zalegati v sredini sata in polagoma povečava kroge zalege. Zato sem že zgoraj omenil, da naj bo v dodanih satih zgoraj in zadaj nekoliko pokritega medu, ako mogoče starega. V tem primeru bodo čebele med polagoma odstranjevale, in zalega se bo širila v koncentričnih krogih. Zgodi se pa lahko, da matica ne zaleže nobenega izmed dodanih satov, ker jih čebele sproti napolnijo z medom (n. pr. ob izvrstni paši). V tem primeru je treba odstraniti poln sat in ga nadomestiti že drugi večer z novim. Ako je paša slaba, moramo itak krmiti vsak večer z močno razredčenim medom. Da nam bo mogoče izbirati za vzrejo matic le jajčeca in enodnevnne žerke, si naslikamo na papir, ki ga hranimo v panju, kako zaleganje napreduje in vpišemo vsak dan napredek in dan zaleganja. Ta razmeroma lahek popravek nam bo zelo koristil, kakor bomo razvideli iz poznejših vrstic.

8. dan (v nedeljo 16. junija) opravimo najvažnejše delo. Dopoldne uredimo rednika mladih matic. V medišču ni nobene odprte zalege, torej nas medišče ne zanima. Iz plodišča vzamemo vse sate in jih postavimo na kozico. Matico pripravimo v matičnico, ako jo takoj ne uničimo, kar zasluži, ker je starejša in malovredna. Sedaj vzamemo iz več medišč poljubnih panjev po en, dva ali tri sate brez čebel in ne premedenih ter jih denemo, osem po številu, v plodišče rednika mladih matic. Dobro je, ako najdemo v mediščih sate s pokrito čebelno zalego, nikakor pa ne odkrito. Čebele na satih na kozici ometemo v rednika, sate brez čebel pa denemo v medišče tistih panjev, ki smo jim sate odvzeli. Sedaj ostane samo še en sat na kozici. Ometemo še tega in rednika zapremo. Ta ima sedaj v plodišču 8 satov, 4 na desni, 4 na levi, v sredi pa prostor za en sat. Tisti sat brez čebel, ki nam je ostal na kozici, denemo v medišče najboljšega našega panja. Seveda mu moramo poprej odvzeti manj zanešen sat brez čebel. Dopoldansko delo je s tem končano. Družina rednika ima samo pokrito zalego, matice nima, do popoldne se bo zavedla osirotelosti in da si ne more izpodrediti matice. Ako še nismo uničili njegove matice in jo imamo še v kletki, jo lahko porabimo kakor koli, vendar ni to umestno, bolje je, da jo uničimo. Uspeh pri vzreji matic bo tem boljši, čim več ima

rednik mladih čebel in čim več je dobil pokrite zalege, ki se bo kmalu polegla.

Popoldne vzamemo iz rednika oni zaleženi sat, ki najbolj odgovarja našim potrebam in ga ometamo. Na mesto tega sata pa denemo sat, ki smo ga dopoldne spravili na varno. Krasne matice bomo dobili, ako imajo čebele dovolj prostora za napihnjenje matičnikov. V ta namen izrežemo v sredini sata vso starejšo zalego v podobi kroga, tako da gre rez skozi ono zalego, ki se je ravnokar rodila iz jajčec. Nato odrežemo spodaj vse one dele sata, kjer ni jajčec, da je tudi spodaj in ob straneh sata prostor za matičnike. Pri tem delu nam je v veliko pomoč že omenjeni papir z risbami in beležkami, ki smo jih napravili pri opazovanju zaleganja tega sata.

Ko je sat z zalego za bodoče matice obrežan, ga denemo v sredino plodišča rednika, kjer smo dopoldne pustili prostor zanj.

Delo je za ta dan končano. Naša dolžnost je, da ob slabejši paši pitamo rednika, da dobimo čim več matičnikov in čim lepše.

15. dan (v nedeljo 25. junija 1940) vzamemo sat z matičniki zelo previdno iz panja. Matičniki so večinoma že pokriti. Izrežemo jih in postavimo v škatlico z vato pokonci tako, kakor so bili na satu. Nato jih pritrdimo v matičnice, kakršne so opisane v II. številki letošnjega Čebelarja, stran 26. in 27. V vsako matičnico denemo hrane, matičnice pa postavimo v prazen prostor v satu, kjer so bili matičniki. Tako v satu nameščene vtaknemo na prejšnje mesto v panj.

Med tednom se bodo matice druga za drugo izvalile. Pogledati moramo vsak dan, ali se je kaka izlegla. Pohabljene stisnemo, zdrave in krepke pa pustimo. Prazne matičnike odstranimo iz matičnice in dopolnimo hrano.

Ako 15. dan še niso bili vsi matičniki pokriti, moramo tudi nezadlane dati v matičnice. Na satu ne sme ostati nobeden. Čebele namreč rade zapuste matičnice s prprtimi maticami, čim se pojavi med njimi nepriprta mlada matica. Sat, na katerem so bili matičniki, moramo po uporabi matic prestaviti v medišče na zadnje mesto.

21. in 22. dan (na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija in v nedeljo 30. junija) moramo uporabiti matice tako, kakor smo se namenili: bodisi za plemenilnike, bodisi za plemenilnike in za rezervne družinice, ki jih naredimo. Seveda mora ostati ena matica redniku. Ako ostanejo plemenilniki in rezervne družinice v domačem čebel-

njaku, jih moramo imeti na zračnem prostoru v temi zaprte vsaj 24 ur predno jim odpremo žrelca. Zaprte morajo biti tako, da jim ne manjka zraka. Pri narejanju družinic ne smemo pozabiti na vodo, ki jo nalijemo kar v sat, ali pa čebele z vodo pokropimo.

Na koncu rad priznam, da je način vzreje matic, ki je opisan v letošnji 4. številki Sl. C. še enostavnejši nego tu opisani. A način g. Avšiča temelji na tem, da je treba najboljšo družino pripraviti k rojenju. To je mogoče tam, kjer imajo čebele pomladno pašo na telohu, v r e s j u, leski itd., ki sili družine na roj. Ko sem čebelaril pred 20 leti v takem kraju, sem se boril z rojivostjo panjev. Istih čebel na novem mestu ne morem pripraviti do rojenja niti z dražilnim pitanjem. Že 10 let ne dobim od 60 družin več kakor kak posamezen roj in še tega navadno iz panja, ki ni medar.

o širini celic in še kaj

Julij Mayer, Dob.

Iz žive potrebe je naše osrednje društvo pozvalo nekatere podružnice, da naj mi pošljejo do 1 kg satja iz kranjičev ali košev, ki so ga zgradile čebele same po mili volji in tudi brez vsakih začetkov, se reče: brez osnov (satnic), ki jih nekateri čebelarji pritrjujemo v panj.

Kako so podružnice razumele klic svojega matičnega društva? Slika ni razveseljiva: 6 podružnic je poslalo lepe voščine (stisnjeno satje), 17 podružnic je poslalo satje, 5 podružnic pa je sporočilo, da nimajo satja več na razpolago. Od 50 pozvanih je čutilo potrebo, da odgovori in se odzove pozivu, le 28 podružnic, torej dobra polovica! Ali ta ugotovitev ne govori dovolj jasno, da se naše podružnice še vedno ne zavedajo dolžnosti in odgovornosti za skupno delo? Ali ni to žalosten znak velike brezbriznosti, ki vlada pri nekaterih podružnicah? Ali res ne morejo izpolniti tištega malega prostorčka v vrsti sodelavcev za napredek in procvit našega bodočega čebelarstva?

Izza plota streljati in govoriti o nedelavnosti osrednjega društva, je lahko! Poprijeti za delo, kadar nas društvo rabi in vabi, — tega premnogi nečejo. O pač! Morda na takle način, kot pričajo sledeče vrste, ki mi jih je poslala — neka svojevrstna zavedna podružnica: „... Od nas nihče več ne bo

pošiljal voska v zameno za satnice v Društveno čebelarno. Zato nam je tudi popolnoma vseeno, kakšen vosek prinašajo tja drugi. Dokler bodo tam doli — kozle streljali v pogledu satnic, toliko časa se mi ne bomo brigali ne za društvo, ne za drugo reč...“

Čutim srčno potrebo, da se vsem, ki so se pozivu odzvali in poslali voščine ali satje, na tem mestu najtopleje zahvalim za trud in pomoč. Posebno pohvalno moram omeniti podružnice Borovnica, Slovenjgradec, Breznica in Trebnje, kjer so satje posebno skrbno izbrali in ga celo zavili.

*

Zakaj se je odbor prav za prav obrnil na podružnice za dobavo voščin odnosno čistega satja? Vodile so ga pri prošnji tri želje in misli.

1. Društvu in nam vsem je nujno potrebno, da dobimo kdaj analizo čistega voska iz Slovenije. Zato sem dobil nalog, da vsako pošiljko posebej skuham. Na ta način sem dobil lepe hlebčke čistega voska iz raznih predelov naše ožje domovine. Na naši tehnični fakulteti, pod vodstvom g. prof. dr. Salvija Jenčiča, bodo ta vosek analizirali.

2. Ker bo poslano satje izviralo iz kranjičev in košev, bo na razpolago precej materiala za merjenje celic.

3. Istočasno se bo lahko dognala lega celic, t. j. kako grade čebele celice v naravi in kako ležijo celice glede na gorenji rob sata.

Mene pa je pri delu vodila še ena misel: Koliko odstotkov voska pridobim pri kuhanju v sopari in koliko ga pustim še v tropinah.

Na zadnje tri točke danes že lahko odgovorjam:

A. Merjenje celic.

Kupil sem si pripravo za meritev debeline žice, kakršno rabijo ključavničarji. Meril sem po 10 celic v smeri vseh treh smeri. Pripominjam, da sem z merilom meril po večkrat v isti smeri na raznih delih sata. Kjer koli se je le dalo, sem meril satje na obeh straneh. Na ta način sem dobil precej zanesljivo povprečno širino celic. Na podlagi nadaljnjega računanja pa sem ugotovil, koliko celic gre na 10 cm. Pri teh meritvah sem predsedel dolge popoldanske ure, saj sem izvršil 157 meritev. Spodnja tabela naj kaže moje ugotovitve.

	Število celic na 10 cm dolžine						
	19 ¹ / ₂	19 ¹ / ₄	19	18 ³ / ₄	18 ¹ / ₂	18 ¹ / ₄	18
Novo mesto	1	1	6	2			
Kozje		5	2				
Cerklje pri Kranju		1	6	2			
Kamnik		4	4	4	1		
Leskovec pri Krškem .		3	2	1	1		
Bočna pri Gornj. gradu		1	5	4	3		
Ribnica na Dolenjskem			6	4			
Laško			3	4	1		
Beltinci			4	1	1		
Cerknica			4	3	4		
Slovenjgradec			4	3	3	1	
Logatec			3	1	3	1	
Borovnica			2	5	1		
Breznica				9	6		
Prevalje				1	3		
Železniki					4	6	1
Trebnje					2	1	3
Skupno	1	15	51	44	33	9	4

Pri tem sem našel nekatere zanimivosti. Iz Novega mesta sem dobil en sat z izredno ozkimi celicami. Sat je bil že nekaj-

krat zaležen. Celice so merile na obeh straneh le po 5,13 mm, kar bi dalo na 10 cm ravno 19¹/₂ celice. Vsi drugi sati te pošiljke pa so imeli skoro za desetinko milimetra širše celice, tako da jih gre le 19 na 10 cm dolžine.

Na satju iz Železnikov sem našel, da so gorenje celice na satu zgrajene za med in so kazale širino 18³/₄, spodaj pa so bile celice za zalego in so imele le 18¹/₄ širine. Tudi na splošno sem opazil, da so celice, ki jih je gradil roj takoj v začetku, manjše od onih, ki so jih čebele gradile pozneje ob dobri paši za odlaganje medu.

Neverjetno kako variira širina pri isti celici v treh smereh njenih središnic. Tako mi je meritev na nekem satu pokazala središno širino iste celice 5,32 : 5,63 : 5,50. Vendar moram reči, da so bile sicer razlike zelo majhne.

Zaradi poznejših merjenj in ugotovitev podajam spodnjo razpredelnico, ki kaže širino 10 celic v mm. Namenjena pa je bolj za proučevanje z znanstvenega stališča.

Na 10 cm gre celic:	19 ¹ / ₂			19 ¹ / ₄			19			18 ³ / ₄			18 ¹ / ₂			18 ¹ / ₄			18				
	51,3	52,0	52,7	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
Novo mesto	1							1	2	1	2		1	1									
Kozje			2			3	1		1														
Cerklje					1			2	2	2				1	1								
Kamnik				1	2	1		2	1		1	2	1	1			1						
Leskovec	1	2						1		1						1							
Bočna						1			1		1	3	2	1			1	1			2		
Ribnica											4	2	2	1		1							
Laško									1	1		1		2		1	1	1					
Beltinci							1	1	1		1				1								
Cerknica								2		2						1	3						
Sl. gradec								1	1	1	1	1						1	1	1		1	
Logatec								2															
Borovnica														3									
Breznica													3	2									
Prevalje															1								
Železniki														1								1	
Trebnje																					1	1	
Skupno	1	1	2	4	2	1	5	4	9	8	9	9	10	11	9	2	11	6	4	6	5	5	6

(Dalje sledi.)

Pridelovanje ajde

Prof. Fr. Malasek.

Ajdo pri nas pridelujejo kot strniščni posevek, v glavnem po pšenici. V mnogih letih odločuje pridelek ajde, ali bo imel

kmet dovolj kruha ali ne. Zato pri nas seje veliko ajde, kar daje izrazito sliko dravski banovini.

Po požeti pšenici njivo pognojimo s hlevskim gnojem in preorjemo, nakar posejemo ajdo, vmes pa rdečo deteljo.

Po mnogih praktičnih opazovanjih priporočam, da ajdi s hlevskim gnojem ne gnojimo. To poudarjam tudi vedno pri pouku. Ajda, gnojena z dobrim hlevskim gnojem, hitro raste, napravi veliko listja in malo zalistnikov, na katerih se snujejo cvetovi. Zavoljo tega postanejo stebela dolga in tanka, zemlja je preveč zasenčena in taka ajda poleže ter manj cvete. Med cvetjem taka ajda tudi znatno manj medi in zavoljo tega, če upoštevamo vse činitelje, ki vplivajo na medenje, nastavi premalo zrnja, kar zmanjša pridelek.

Mnogi kmetovalci so se o tem že prepričali in gnojijo ajdi le z umetnimi gnojili, v prvi vrsti z rudninskim superfosfatom in kalijevo soljo. Na 1 ha je potrebno vsaj 500 kg rudninskega superfosfata in 100 kg kalijeve soli. Ti gnojili lahko zmešamo in po zoranih brazdah potrosimo.

Kdor ima dovolj domačega lesnega pepela, naj ga potrosi vsaj 500 kg na 1 ha. Na ta način nas razvažanje hlevskega gnoja nič ne mudi in nam ostane veliko hlevskega gnoja za jesensko globoko oranje za okopavine.

Ajda, gnojena z umetnimi gnojili, ne raste sicer tako bujno, dela veliko zalistnikov, je čokata in zastavna, znatno bolj in trajno medi, se bolje oplodi, ne poleže in daje več pridelka.

Čebelarji mnogo ugibajo, katera ajda bolj medi, siva ali črna. Vobče prevladuje mnenje, da črna bolj medi, zato jo v čebelarških okoliših vedno v večji meri sejejo. V kolikor pri nas uporabljajo umetna gnojila, v največji meri gnojijo ajdi, kar je prav. Naj bi to tudi kmetovalci v polni meri upoštevali.

Čebelarški tabor na Grosupljem

Julij Mayer, Dob.

Prvi tabor slovenskih čebelarjev je za nami.

Kako zelo posrečena je bila zamisel, da je osrednje društvo začelo prirejati tabore, najbolj izpričuje velika udeležba na tem prvem taboru. Peš in s kolesi, z železnico in z vozovi so zadnjo nedeljo letošnjega aprila prihajali od blizu in daleč dolenski tovariši čebelarji v prelepo Grosuplje, kjer nas je sprejel pod svoj gostoljuben strop ugledni čebelar gosp. Fr. Košak.

Takoj po prihodu vlaka iz Ljubljane, ki je pripeljal tudi lepo število čebelarjev, med njimi ves osrednji odbor, je bila v domači cerkvi služba božja. Daroval jo je viški župnik, **pater Teodor Tavčar**, znan čebelar in bivši predsednik podružnice na Viču. Njegova globoko zasnovana pridiga je na naših tleh doslej menda edinstvena: „Pogled v čebelni panj nas opozarja na čudovito urejenost in usmerjenost vsega čebelnega dela. Spoznavanje tega smotrnega dela pa nas nujno privede do globoke resnice: Višja sila vodi to delo, mu daje smoter in namen. Iz tega dognanja nam odseva stvaritelj vsega življenja, Stvarnik-Bog. Čbelica nam ni le vzor pridnosti in delavnosti, ona nam bodi tudi vzgled požrtvovalnega dela za družino in družbo — za narod. Ona nam daje najlepši zgled, kaj je resnična ljubezen do rodne grude, do doma, do domovine. Ena volja vodi vse delo čebele, ena volja naj vodi človeka: Bog je domovina, domovina je Bog.“ Ta nedeljska pridiga je gotovo tako globoko segla vsem navzočnim vernikom v dušo, da jim bo vodnica v nadaljnjem realnem življenju.

Na prostranem Košakovem dvorišču se je nato zbralo skoro 500 čebelarjev in kmalu po desetih je otvoril tabor naš **predsednik Žnidaršič**. Veselo presenečenje nad tolikim številom navzočnih je odsevalo iz njegovih pozdravnih besed. V kratkih besedah je poudarjal cilje in namene slovenskega čebelarškega društva, ki si jih je stavilo za bližnjo bodočnost. Današnji tabor naj prinese slovenskemu kmečkemu čebelarju poglobitev potrebnega znanja, slovenskemu čebelarstvu pa napredek. Po krepkih pozdravnih besedah g. **Žitnika Antona**, predsednika domače čebelarške podružnice, se je začel razvijati program tabora.

Najprej nam je **urednik Bukovec** v šegavem tonu pral grehe, ki jih delamo čebelarji pri čebelarjenju. Dokler se teh grehov ne znebimo, ne bo resničnega čebelarškega napredka. Z vso silo se moramo zavzeti, da se čimprej otresemo vsaj največjih napak.

Nato je govoril **referent Okorn** o čebelarjenju v kranjičih. Janševemu čebelarjenju in njegovim dognanjem je tvoril podlago kranjiček. On mu je tudi pripomogel do svetovnega slovesa. Zadnja leta smo kranjiča nekako odrivali in uvajali panje s premičnimi sati. Na ta način smo čebelarje-

nje skoro zmehanizirali. Vendar pa kranjič še vedno prevladuje v kmečkih čebelnjakih. Zopet ga moramo dvigniti do nekdanje veljave, posebno, ker je velik del čebelarške trgovine odvisen od njega. Gospod predavatelj je zborovalcem predložil pravilno izdelan kranjič in podal nekaj za čebelarjenje v njem praktičnih smernic. Za svoja izvajanja je žel obilo priznanja.

V zvezi z gorenjim predavanjem je nato predlagal predsednik Žnideršič, da bi preimenovali kranjiča v Janšev panj. Vendar pa bi ta zamisel težko prodrla, deloma zaradi naše konservativnosti, ko se preveč krčevito držimo starih ustaljenih izrazov, deloma pa ravno zaradi trgovine s tujino.

Sledilo je **moje predavanje**: Čebelarenje v AŽ panju do prestavljanja. Naš sedanji društveni predsednik je uvedel Albertijev listovni panj v naše čebelnjake in ga preuredil našim krajevnim potrebam primerno. Zato nosi tudi njegovo ime (Alberti Žnideršič). Prirejen pa je izključno za pridobivanje medu, kar dosežemo le z močnimi družinami. Sledila so navodila o pomladanskem delu, s katerim dosegamo svoj cilj: Ob glavni paši mora biti AŽ panj na višku moči. Takrat pa bodi naša skrb usmerjena le v eno stran, kako panjem zabraniti rojenje, da obdržimo vse delovne čebele za nabiranje medu. Pravočasno in pravilno prestavljanje pa je odločilni čini- telj, ki nam pomaga, da čebele izkoristijo pomladno pašo.

V zatemnjenem opuščnem velikem hlevu so bili nato predvajani razni filmi o čebel- nih kužnih boleznih, ki jih je razlagal **referent Okorn**. Ob nazornih slikah nam je pokazal uničujoče posledice pršice, ki na- pada dihalne organe. Nosema napada pri odrastli čebeli srednje črevo, ali bolje re- čeno, želodec. Najbolj uničevalno nastopa v pomladnih mesecih, ko so čebele prezi- movale na neprikladnem medu. Letos je nosema uničila nad 5.000 panjev po naših čebelnjakih. Še ena kužna bolezen redči panje po kmetskih čebelnjakih, to je kuga čebelje zalege. Vsem tem boleznim moramo posvečati največjo pažnjo in jih temeljito in z vsemi sredstvi zatirati.

Filmsko predvajanje je bilo zelo posre- čeno in se moramo našemu društvu res za- hvaliti, da je pridobilo filme. Ker so na- pravljeni v tujini in v nekaterih pogledih v drugačnih razmerah, je nujno potrebno, da jih prikojimo za naše prilike in s slo- venskim besedilom. Ker je to delo združe-

no z velikimi denarnimi žrtvami, naj se postopoma izvede.

Po opoldanskem odmoru se je zbralo okoli 60 čebelarjev, da so prisostvovali praktičnim predvajanjem popoldanskega programa. Najprej je razpravljajl **župnik Koželj z Male Loke** o vzreji matic. Podal je nekaj praktičnih smernic o vzreji za do- mačo porabo s posebnim opozorilom na vzrejo čiste sivke kranjice. Z zanimanjem so čebelarji sledili njegovim nasvetom iz praktičnega čebelarstva.

V čebelnjaku je pisec teh vrstic prakti- čno predvajal prestavljanje. Svoje delo je opiral na teoretično predelano snov v do- poldanskem predavanju. Navzočni čebe- larji so imeli priliko, da so sami ocenjevali posamezne sate glede na kakovost zalege, razvrstitev obnožine in medu ter trotovine. Nato je sledilo nekaj smernic, kako prakti- čno preselimo kranjič v AŽ panj.

Pod kostonji na prostranem dvorišču je **urednik Bukovec** podajal navodila za pra- vilno pleskanje panjev. Pri nekaterih pa- njih je odstranil staro barvo z „lavo“, pri drugih pa jo je obžgal s spajalko. V ple- skanju samem se je izkazal naravnost moj- stra. Razna vprašanja in pa beležke, ki so si jih nekateri delali, so pričala, s kakšnim zanimanjem smo sledili predavateljevemu delu.

Tovariš Martelanc nam je kot poslednji govoril o prevažanju čebel v pašo. Iz svoje dolgoletne prakse na tem polju je podal kopico praktičnih navodil in nasvetov za pripravo panjev pred prevažanjem, za delo pri prevozu samem in potem na stojščih. Ljudi njegova izvajanja so žela zaslužno priznanje.

Sledilo je nekoliko sklepnih besed in za- hvala za prireditvev tabora in gostoljuben sprejem.

K sklepu še par osebnih opazk. S pono- som lahko zremo na prvi naš tabor! Čeprav nam je vreme nagajalo, je bila udeležba ogromna, posebno dopoldne. Čebelarji so pokazali toliko zanimanja, da me je kar presenetilo. Stari praktiki so pri posamez- nih izvajanjih kimajoče pritrjevali, novin- cem pa so se pri posebnih novih ugotovitvah kar svetile oči! Vsi govorniki so zajeli snov iz svojih dolgoletnih izkušenj, iz prakse za prakso. Popoldanski obisk pa me ni zado- voljil, pogrešal sem nekatere „vodilne“ če- belarje. Res je bilo popoldansko praktično predvajanje namenjeno bolj za čebelarje novince. Skrito željo pa sem le gojil, da bi

stari praktiki v debati potrjevali izvršeno delo in dodali kaj iz svojega doživetja.

Čutim srčno potrebo, da se na tem mestu v imenu vseh čebelarjev zahvalim gospodu Košaku, da nas je tako gostoljubno sprejel pod svoje okrilje. Oprosti naj nam on in njegova ljubeznjiva gospa soproga, da smo jima ta dan vso hišo spravili v nered in postavili skoro na glavo. Pa saj pri g. Košaku ne gre drugače kakor „na veliko“, kar nam je najzgovornejši dokaz njegovo veliko vzorno čebelarstvo.

Osrednjemu društvu pa čestitam k prvemu čebelarskemu taboru, ki je na Grosupljem tako lepo uspel in nam bo ostal v nezbrisnem spominu.

Poročilo

o rednem letnem občnem zboru Čebelar-
skega društva dne 14. aprila 1940 v Ljub-
ljani v Delavski zbornici.

(Konec.)

Sladkor.

Sladkor je društvo dobivalo iz državne tovarne v Branjin vrhu pri Belem Manastiru. Lani smo ga prejeli in zanj izdali:

tovarni skupno	318.644'90 din
za denaturacijsko takso	24.815'— „
za papirko	5.615'— „
za prevoz v skladišče	860'— „
tovornina po železnici za pošiljke podružnicam	7.800'— „
manipulacija v p. h.	625'— „
čeki, položnice, tiskovine	2.121'— „
razno	2.450'— „
v Janšev sklad je bilo prenešenih	86.710'— „

Dohodki so znašali:

za stari sladkor	12.794'— „
za novi sladkor	452.256'75 „
sladkorna tovarna je vrnila preplačilo	5.422'— „

Aktivne bilančne postavke so: posojilo DC v znesku 100.000 din, posojilo upravi 37.902 din, sladkor pri podružnicah 29.926 din, sladkor v zalogi pa 18.250 din. Edina pasivna postavka je neplačan znesek Janševemu skladu 5.351 din. Omenjam še, da ima društvo pri kg 40, 50 do 60 par za kritje režijske. S tem sem podal celotno sliko o sladkornem skladu.

Janšev dom.

Lani smo začeli gospodariti pri skladu za Janšev dom s hipoteko pri Mestni hranilnici

v znesku 99.800 din. Zaradi tega dolga smo imeli mnogo skrbi, kako ga bomo poravnali, da bi obresti ne naraščale po nepotrebnem. Že sedaj lahko povem, da se je nam posrečilo dobiti sredstva in z njimi hipoteko v celoti poravnati.

Sklad je imel v začetku imovine (hran. vlogo)	4.185'— din
Med letom je prejel:	
od Bohinca	1.800'— „
od Čebelarne pa	19.800'— „
Vrnjeno je bilo tudi posojilo po sklepu občnega zбора pa je sklad prejel še dotacijo za kritje dolga	82.410'75 „
Obresti hranilne vloge so znašale	12'— „
Skupaj	116.707'75 din

Iz teh dohodkov je sklad plačal:

na račun hipoteke pri mestni hranilnici	99.800'— din
obresti hipoteke	6.640'— „
zavarovalnina proti požaru	417'— „
za popravilo strehe	2.598'— „
za novo peč, opravo, svetilko, obešalo	2.140'75 „
za napeljavo zvonca	155'— „
vračilo sladkornemu skladu za razne izdatke	2.000'— „
Po odbitku teh stroškov je v skladu ostala še vloga	627'— „
Bilanca izkazuje sledeče postavke:	aktivne po-
vlogo v čekov. uradu in hranilnici	627'— din
vrednost hiše po odpisu obrabe	541.453'75 „
depozit za električno napeljavo	200'— „
vrednost inventarja po odpisu obrabe	1.942'— „

Ker bilanca Janševega sklada nima nikakih pasivnih postavk, je premoženje sklada naraslo od predlanskega leta za 81.357'75 dinarjev in znaša sedaj 544.222'75 din, kar je vsekakor zelo razveseljivo dejstvo.

Na koncu blagajniškega poročila naj omenim še nekatere podatke, ki so v zvezi z zgodovino o nakupu našega skromnega Janševega doma. Navajam jih zato, da jih otmem pozabi.

S podporo svoječasnega poverjeništvu za kmetijstvo, ki ga je vodil pok. mil. prošt Kallan, je društvo kupilo v Ljubljani na Mirju neko parcelo, ki je bila potem prodana za 100.000'— din. Ta znesek, v katerem so všteti

tudi kamni za dom, ki so jih darovali razni čebelarji, je bil določen za Janšev sklad in z njim ustvarjen temelj našemu sedanjemu domu. Znesek 100.000 din pa ni bil naložen v hranilnici, temveč ga je društvo uporabljalo kot obratno glavnico za nakup čebelarških potrebščin in z njim ustanovilo Čebelarstvo z večjo zalogo. Znesek je ostal nato več let neobrestovan. S posebnim predlogom pa je na občnem zboru 1950 delegat Ivo Verbič dosegel, da je Čebelarstvo morala prevzeti vse obresti od tega posojila za vsa leta nazaj. Po računu takratnih revizorjev so znašale obresti 65.770'69 din. Čebelarstvo jih je prevzela in vodja DC rav. Arko je potem redno odplačeval zaostale in tekoče obresti. Sklad je kmalu narasel na čez 200.000 din. To je bil vzrok, da se je začelo misliti na nakup parcele ali hiše. Po posredovanju rav. Arka, njegove gospe in prof. g. Verbiča je dobilo društvo dve ponudbi: ponudbo za nakup Wisiakove hiše v Kolodvorski ulici in sedanje društvene hiše, ki je bila last g. Polakovih. Ker je bila ta hiša primernejša za trgovski lokal, se je društvo zanjo odločilo. Po daljših razgovorih in razmišljanju je odbor dosegel, da je lastnica prvotno kupnino 550.000 dinarjev znižala na 525.000 din in smo za ta znesek sklenili kupčijo. Kupna pogodba je bila podpisana dne 8. junija 1955. Ker pa je društvo imelo s prepisom, s kolki, taksami in s prezidavo hiše še mnogo stroškov, sta društvu priskočila na pomoč s posojilom prof. Verbič s 30.000 din, rav. Arko pa s 60.000 din. Posojeni denar je društvo čez nekaj mesecev točno vrnilo. Del kupnine v znesku 225.000 din je društvo takoj izplačalo, za ostanek 300.000— din pa so člani odbora Verbič, Arko in Dermelj podpisali pri Mestni hranilnici hipotečno zadolžnico. Kakor je razvidno iz Čebelarja l. 1956. str. 91, so znašali stroški prepisa in prenosa skupno 21.152'35 din. Vsa popravila, ki so bila potrebna pred vselitvijo, pa so stala 41.617 din.

Hipoteko 300.000 din pri Mestni hranilnici je društvo odplačevalo od leta 1955. dalje. Poleg hipotečne glavnice je društvo plačalo hranilnici še 64.540 din obresti.

Ako zberem vse stroške nakupa, znašajo:

1. kupnina	525.000—	din
2. stroški prepisa in prenosa	21.152—	„
3. stroški za predelavo in popravila	41.617—	„
4. obresti Mestni hranilnici	64.540—	„

Skupaj . . . 652.289— din

Ker meri parcela 970 m² in cenimo hišo, oziroma Janšev dom na 150.000 din, se kaže, da nas velja m² sveta 450— din, kar za parcelo na Tyrševi cesti ni pretirana cena.

Sklepam blagajniško poročilo s srčno željo, da bi društveno delovanje v vsakem oziru srečno napredovalo v zadovoljnost vseh članov in v korist slovenskega čebelarstva. Vsem, ki so pomagali društvu pri nakupu Janševega doma in z idejami, predlogi in gmotno pomagali do srečne izvedbe kupčije, se kot blagajnik društva najsrčneje zahvaljujem.

Gg. delegate prosim, da sprejmejo moje blagajniško poročilo in ga odobre.

Po prečitanju blagajniškega poročila se je zopet oglasil k besedi delegat Ivo Verbič, ki je zahteval pojasnila glede posameznih računskih postavk. Vnela se je živahna debata, v katero so posegli gg. Ravnik, Resman, delegat podružnice Križe - Golnik, Babnik, Komel, Klinar. Po debati je priporočal delegat Tratnjek, da naj se da blagajniško poročilo na glasovanje. Na vprašanje delegata Lundra, zakaj je proračun preko račun za 55.000 din, mu je tajnik Dermelj pojasnil vse račune, prav tako pa tudi delegatu Verbiču.

Predsednik je ugotovil, da se društveni denar ni razmetaval. Uvedel je novo knjigovodstvo, ki bo nudilo popolno jasnost in točnost. Končal je debato o blagajniškem poročilu.

K 4.) Vodja čebelarne g. Arko je nato čital

Blagajniško poročilo o Društveni čebelarji.

Na podlagi sklepa širšega društvenega odbora, se je za Čebelarstvo ustanovil gospodarski odbor, ki je pričel poslovati s 1. junijem lanskega leta. Predseduje mu g. podravnatelj tobačne tovarne Janko Babnik, člana pa sta g. referent pri banski upravi Albin Petelin in vodja čebelarne Arko. Glavna briga odbora je, da Čebelarstvo nabavlja prvovrstne in brezhibne potrebščine pri najugodnejših dobaviteljih in jih nudi članom ter drugim kupcem po konkurenčnih cenah. Odbor je tudi reševal razne gospodarske zadeve Čebelarne in s tem pripomogel, da je bilo poslovno leto 1959. uspešno zaključeno. Zavoljo tega se je sklenilo, da se prizna članom pri nabavi potrebščin večji popust in dobavlja podružnicam Društvene čebelarne v Celju, Mariboru, Novem mestu in Ptujju blago po najnižji en gros ceni.

Glasom bilance računa o izgubi in dobičku z dne 31. decembra 1959 znaša dobiček v tem letu 50.000 din. Premoženje je naraslo na lepo vsoto 520.000 din, kar znači, da čebelarna sedaj že skoraj lahko posluje s svojim lastnim premoženjem. Le ako si bo nabavila večje količine medu, ji bo treba priskočiti na pomoč s primernim kratko-ročnim posojilom.

Res je, da je imela Čebelarna lani za ca 20.000 din več režijskih stroškov napram onim v letu 1958., vendar so se večji stroški krili iz dobička pri večji prodaji blaga. Lanski promet se je namreč napram prometu v letu 1958. dvignil za okroglo 100.000 dinarjev.

Večji stroški v letu 1959. so nastali iz sledečih razlogov:

a) Plača se je zvišala trgovski pomočnici Mariji Zupančičevi od 700 din na 900 din mesečno, vajenki Mariji Lapajnetovi pa od 100 din na 150 din na mesec. Sluga Avgust Gregorc je moral lani dvakrat oditi v vojake in je za časa odsotnosti prejemal svojo plačo. Njegovemu namestniku Francetu Zajcu se je na dninah izplačalo 1.480 din.

b) Zavoljo povišanja plač in uvedbe obrambnega sklada so se seveda zvišali tudi zavarovalni prispevki za uslužbenca za ca. 300 din ter davščine za približno enak znesek.

c) Ker vrednost blaga in inventarja narasča, je bilo treba blago in inventar zavarovati po višji vrednosti. Zaradi tega so nastali večji stroški v iznosu ca. 300 din.

č) V letu 1959. smo izdali nov cenik, za kar smo potrošili 4.966 din.

d) V satnišnici se je uvedel obrat z motorno silo. Stroški za potrebne adaptacije so znašali okroglo 6.500 din.

Čebelarna se je udeležila velike poučne kmetijske razstave o priliki jesenskega veselejma in je z razstavo čebelarskih potrebščin, medu, voska, medice in medenega peciva v znatni meri pripomogla, da je bil čebelarski oddelek primerno izpopolnjen.

Tudi čebelarji moramo trpeti na posledicah sedanjega vojnega stanja. Podražile so se skoraj vse čebelarske potrebščine, in sicer v znatno večji meri, kot pa so se dvignile cene čebelarskih pridelkov, v prvi vrsti medu. K temu pripomnim, da cene blagu iz stare zaloge nismo zvišali. Šele v zadnjem času so čebelarji dosegli za med nekoliko povoljnjšo ceno. Že od poletja dalje vodi naš zaslužni g. predsednik Anton Žnideršič

obsežno akcijo za izvoz medu. Ta se nam je zavoljo pomanjkanja medu le delno posrečila. V Prago smo meseca januarja 1940 poslali 5.000 kg hojevega in smrekovega medu. Nadaljnjih naročil pa nismo mogli izvršiti, ker Čebelarna sama ni imela zadosti medu na zalogi, čebelarji pa so zanj zahtevali previsoko ceno.

Iz tega skromnega poročila se vidi, da naša Čebelarna ne nazaduje, marveč stalno napreduje. Tudi jo čakajo še velike naloge, ki jih bo morala izvesti v korist članom in društvu.

Ob koncu svojega poročila, ki je letos deseto, se zahvaljujem vsem članom, ki so mi bili za časa mojega udejstvovanja kot vodja Društvene čebelarne naklonjeni in ki so mi pri mojem, včasih težkem in odgovornem delu stali z nasvetom in s pobudo ob strani.

Iskreno želim Čebelarni kar najboljši procvit.

Ob koncu svojega poročila je predlagal, naj se ustanovi v okrilju „Čebelarne“ čebelarska zadruga za vnovčevanje medu na debelo. Ožjemu odboru je obč. zbor naročil, da izvede vse priprave.

Predsednik je dal poročilo na razgovor. K besedi se ni nihče javil, zato je prešel predsednik k nadaljnji točki dnevnega reda, k poročilu pregledovalcev računov. Oba pregledovalca, gg. Šmajdek in Resman, sta pregledala vse knjige, primerjala postavke s prilogami in našla vse v najlepšem redu. Predlagal je, naj se izreče blagajniku Dermelju in vodji Čebelarne Arku zahvala, odboru pa naj se da razrešenica.

Predsednik je dal poročili na glasovanje. Proti računu in razrešnici ni nihče glasoval, zato je bil predlog revizorjev soglasno sprejet.

Blagajnik Dermelj je nato prebral proračun za leto 1940.

D o h o d k i :

Gotovina	3.750—	din
Članarina: zaostala	25.000—	„
tekoča za l. 1940.	96.000—	„
Knjige lastne založbe:		
Vrednost medu	100—	
Čebelje boleznj	100—	
Praktični čebelar	3.000—	3.200— „
Podpora banske uprave	5.000—	„
Primanjkljaj	41.050—	„
Skupaj	174.000—	din

Stroški:	
Stroški „Slovenskega čebelarja:	
tisk	72.000— din
klišeji	2.000— „
poština	1.500— „
sotrudniki	7.500— „
uredništvo	6.000— „
razno	1.000— „
	<u>90.000— din</u>
Opazovalne postaje	6.000— „
Tajništvo	2.300— „
Pomožno pisarniško osebje	11.300— „
Tajniške potrebščine	5.000— „
Tečaji in predavanja:	
Zvezi v Mariboru	10.000— „
Zvezi v Kranju	6.000— „
Osrednjemu društvu	9.000— „
Potnine, sejnine	8.000— „
Plemenilna postaja	1.500— „
Tiskovine	4.000— „
Knjižnica	1.000— „
Tuji čebel. časopisi	500— „
Dolg za tisk Jugove knjige	9.900— „
Zatiranje kužnih bolezn	3.000— „
Sklad za odškodnine po kužnih boleznih	7.500— „
Podpore za sajenje medovitih rastlin	1.000— „
Skupaj	<u>174.000— din</u>

Iz proračuna je razvidno, da znaša primanjkljaj 41.050— din, ki se bo kril iz podpor, oziroma iz društvenih podjetij.

Delegat De Gleria je predlagal, da odobrimo proračun.

Predsednik Žnideršič je pojasnil postavke, nakar je bil proračun sprejet brez ugovora.

Blagajnik Dermelj je nato prečital

proračun Janševega doma

Dohodki:

Bohinc	1.800— din
Čebelarna	18.000— „
Sladkorni fond	5.331— „
	<u>25.131— din</u>

Tudi proračun Janševega doma je bil soglasno sprejet.

Predsednik Žnideršič je prečital imena izpadlih odbornikov in kompromisno listo ter priporočil, naj jo delegati sprejmejo. Poudarjal je, da je vodila sestavljalce kompromisne liste edino želja, da ne bi nastala v društvu nesoglasja. Obžaloval je, da ni bilo mogoče obdržati v odboru

tudi g. Galloba, ki mu priznava zasluge za razvoj čebelarstva v Mežiški dolini.

Sledila je kratka debata, ki pa je bila na predlog g. Mayerja zaključena.

Predsednik Žnideršič je nato vprašal, če naj se glasuje z vzklikom ali z listki, nakar je bil sprejet prvi način. Predloženo kompromisno listo je sprejela večina, proti njej je glasovalo le 7 delegatov.

Revizor Šmajdek je priporočal, naj se ustanove Zveze podružnic, ki naj same določijo svoje zastopnike v širšem odboru. Zato je potrebna sprememba pravil.

K 7.) Širši odbor je predlagal k pravilniku o zavarovalnem skladu nastopne spremembe:

1. Iz zavarovalnega sklada naj se plača tudi škoda, ki jo povzročijo razne vremenske nezgode in tatvina.

2. Podpore naj se izplačujejo v aprilu in oktobru, v nujnih primerih pa takoj.

3. Višina podpore pa naj znaša 100— din, najvišja pa 200— din.

K temu predlogu je delegat Vales predlagal, naj se da podporo tudi za zažveplane panje. Potrebno je določiti posamezne nezgodne primere.

Predsednik se je strinjal tudi s tem predlogom. Širši odbor bo dokončno formuliral predlog, nakar bo priobčen v Slovenskem čebelarju.

K 8.) Ker niso bili poslani ožjemu odboru nikaki predlogi za spremembo pravil, je ta točka dnevnega reda odpadla. Odbor pa bo pripravil vse potrebne predloge za spremembo pravil do prihodnjega občnega zbora.

K 9.) Sprejeti so bili nastopni samostojni predlogi:

Stroški:

Davek	500— din
Popravila	5.000— „
Zavarovalnina	150— „
Sklad	19.480— „
	<u>25.131— din</u>

1. Članarina za letos ostane 35— din. Od tega zneska dobe podružnice 5— din od člana. (Predlog širšega odbora).

2. Društvena čebelarna naj ustanovi poseben oddelek za nakup in prodajo medu in voska na debelo, da bo na trgu z medom in voskom nastopala kot res uvaževanja vreden, če že ne odločujoč regulator cen. Te pridelke sme Čebelarna nakupovati edino

le od svojih članov. Nakup od nečlanov sme v omejenem obsegu izvršiti le v primeru, da člani njene potrebe ne bi mogli kriti.

5. Pravilnik zavarovalnega sklada za povračilo škode zaradi čebeljih kužnih bolezni se spremeni v toliko, da bo

a) sklad na razpolago ne samo za škodo, povzročeno po čebeljih kužnih boleznih, ampak tudi za škodo, povzročeno po vremenskih in sličnih nezgodah. Izvzeta je škoda po požaru in tatvini;

b) da se izplačujejo podpore iz sklada načelno dvakrat na leto in sicer meseca aprila in oktobra, v jako nujnih primerih pa takoj;

c) višina podpore za škodo po vremenskih nezgodah ostane ista, kot je bila doslej določena za škodo pri kužnih boleznih, to je od panja po 100— din, a največ za dva panja, t. j. 200— din za čebelarja.

4. Pokret za zboljšanje paše in pašnih razmer naj se pospešuje in podpira z vsemi razpoložljivimi sredstvi (predlog podružnice Trebnje).

5. V Slovenskem čebelarstvu naj bo zastopana tudi Slovenska krajina (Prekmurje) po svojem zastopniku (predlog podružnic Beltinci in Lendava).

6. Glede denaturiranja sladkorja za pitje čebel naj se naprosi finančno ministrstvo, da dovoli denaturiranje z ogljem, peskom in žagovino, namesto s papriko (predlog podružnic Borovnica in Sela-Šumberk).

7. Slovensko čebelarstvo naj naprosi kraljevsko bansko upravo, da ukrene vse potrebno za zaščito čistosti naše čebele v Dravski banovini (predlog ljubljanske podružnice).

K 10.) Pri slučajnostih se je zopet oglasil delegat Verbič in kritiziral potek občnega zbora. Delegata Ravnika pa je pozval, da pojasni svojo izjavo. Oglasilo se je več gg. delegatov: Mayer, Ribič in Kirar.

Delegat Mayer je pojasnil delovne opazovalnih postaj in postopek pri objavljanju mesečnih pregledov. Poročil po predlogu Ribiča ni mogoče objavljati, ker niso sproti na razpolago.

Delegat Lunder je poudarjal, da je finančno stanje podružnic slabo. Rade bi gojile medovite rastline, a ni denarnih sredstev. Sreski kmetijski odbori ne kažejo za to potrebnega zanimanja. Banska uprava naj pritisne nanje, da bodo uspešneje vršili svoje delo. Dalje je omenil, da nimamo še

čebelarskega znanstvenega zavoda. Čebelarstvo naj deluje za čimprejšnjo ustanovitev, ker smo potrebni teoretičnega in praktičnega pouka.

Predsednik Žnideršič je pozdravil te nasvete in predloge. Društvo je za realizacijo znanstvenega zavoda že storilo prve ukrepe.

Delegat Mayer je pozval podružnice, naj pošljejo satovje, ki bo služilo za preiskavo voska.

Delegat Ribič je svetoval, naj se podružnice v posameznih okoliših pravčasno obveste, da bodo določile svoje zastopnike za prihodnji občni zbor in za volitve.

Ker se nihče več ni priglasil k besedi, se je predsednik Žnideršič zahvalil vsem poročevalcem, delegatom in govornikom in izrazil željo, da bi sprejeti sklepi in predlogi rodili mnogo uspehov, nakar je zaključil občni zbor.

*

Izjava in pojasnilo g. Janka Ravnika.

Na občnem zboru Slovenskega čebelarstva dne 14. aprila 1940 sem med kritiko, ki jo je iznašal g. Ivo Verbič, izjavil, da naj bi raje govoril o vosku in voščinah in da če bi se mu kaj zataknilo, naj se obrne na g. svetnika Bukovca.

Ker je brez pojasnila možno tolmačenje teh besed v škodo časti g. Verbiča, katere nisem nikdar mislil okrniti, pojasnujem, da sem pri tem mislil na neko strokovno vprašanje glede voščin in voska med g. Verbičem in g. svetnikom Bukovcem. Radi razburjenja in da ne zavlačujem poteka občnega zbora, nisem tedaj mogel takoj dati tega pojasnila. Dam ga rade volje po tej poti, da ne bi bil g. Verbič užaljen.

II. tečaj za čebelarske bolezenske strokovnjake

I. K. v N. S.

Odbor S. Č. D. se je odločil, da z odločnim ukrepom zastavi pot najhujšim škodljivcem naše ljubljenske, čebele. Ponovno je poklical na večbo 24 bojevnikov, ki naj se pripravijo na neizprosni boj s čebelnimi boleznimi. Zadnji čas je bil, da so našli naši merodajni činitelji sredstva, ki so omogočila izobrazbo bolezenskih strokov-

njakov, kakršne imajo že davno napredne čebelarke dežele.

V ta namen je bil v dneh 26., 27. in 28. marca t. l. tečaj v Ljubljani, deloma v Marjanišču, deloma na drž. veterinarskem bakterijološkem zavodu.

Ob otvoritvi tečaja nam je naš društveni tajnik g. Dermelj temeljito obrazložil namen in pomen tečaja.

Kot prvi predavatelj nas je g. urednik Bukovec seznanil z ustrojem čebelnega telesa ter z delovanjem njegovih najvažnejših organov. Nič manj poljuden in temeljit ni bil popoldanski uvod g. ban. ref. Okorna v čebelne bolezni, predvsem nenalezljive.

Drugi dan tečaja smo čuli predavanje g. ref. Okorna o bistvu čebelnih kužnih bolezni. To predavanje sta spopolnila v popoldanskih urah šef veter. odd. ban. uprave, dr. Hribar, in šef drž. veter. bakt. zavoda, g. dr. Žibert, na zavodu samem. Gospodje predavateljice so nas ta dan do vseh podrobnosti uvedli v vedo o kužnih čebelnih boleznih in njih povzročiteljih.

Tretji dan dopoldne nam je g. Bukovec razlagal pravilnik o zatiranju čebelnih kužnih bolezni in kako moramo postopati pri pregledovanju čebelnjakov, kako je treba opravljati zdrave panje v okuženih čebelnjakih in kako je treba pripraviti ter odpremiti okuženi ali sumljivi material v preiskavo. — Popoldne nas je seznanil g. ref. Okorn z glavnim in najvažnejšim pravilom bolezenskega strokovnjaka, z razkuževanjem panjev, čebelnjakov, orodja in pridelkov. Snov je podajal tako temeljito in natančno, kakor je res temeljitost pri tem poslu potrebna.

Da bi se prepričala o uspehu tečaja, sta gg. Bukovec in Okorn ob zaključku nekoliko izpraševala slušateljce. Ne vem, v koliko sta bila zadovoljna z našim znanjem. Povedala sta nam namreč, da ga bo treba še izpopolniti, potem pa nas bodo ponovno poklicali v Ljubljano, da pri izpitu pokažemo, kaj znamo.

Tečajniki so bili po večini kmetskega in obrtniškega stanu, le manjši del pa učiteljskega in uradniškega. Umevno je, da je bila učna snov preobširna, da bi si jo mogli slušateljci vso ohraniti v trajnem spominu, oziroma v toliki meri, kot jo potrebujemo za izvrševanje službe bol. strokovnjaka.

Poudariti moram, da je bil tečaj res skrbno pripravljen. Da bi nam od preda-

vani ostalo čim več v spominu, so gospodje predavateljci poskrbeli za dokaj obilne učne pripomočke. Slike, skioptične slike, filmi, mikroskopski preparati, najrazličnejše orodje in priprave so nam kazale pot v skrivnosti prirode, čebeljega telesa, čebeljih bolezni in kazale sredstva, s katerimi se zatirajo bolezni.

Tudi na tem mestu naj mi bo dovoljeno, da se po naročilu tovarišev tečajnikov najpristrčneje zahvaljujem gospodom predavateljem za trud, ki so ga imeli z nami. Kaj lahko smo opazili, da so si gospodje prizadevali, da nam podajo snov čim razumljiveje in enostavneje. Podajali so nam tako jasne slike, da nam bo ravno zaradi tega marsikaj težjega ostalo v spominu, kar bi sicer ne.

Poleg poljudnega in temeljitega pouka smo bili deležni tudi resnične ljubeznivosti od strani vseh predavateljev in tudi od strani društvenega tajnika g. Dermelja, ki je po očetovsko skrbel za naš telesni blagor. Tudi njemu se v imenu udeležencev iskreno zahvaljujemo. Občevali smo med seboj kot tovariš s tovarišem in ne kot višji z nižjim ali obratno, kar nas je vse presenetilo. Vzradoščeni smo bili nad izjavo gg. Okorna in Bukovca, da nas SČD ne namerava pošiljati v okužene kraje zgolj kot pomočnike veter. oblasti in bolezenske strokovnjake, ki ne poznajo drugega kot svojo uradno dolžnost, ampak v prvi vrsti kot čebelarke tovariše, ki naj pomagajo omiliti nesrečo, ki je zadel tovariša čebelarja.

Započeto je veliko delo za izboljšanje zdravstvenega stanja našega čebelarstva. SČD je storilo svojo dolžnost, sedaj smo na vrsti mi, ostali čebelarji, da to delo nadaljujemo. V prvi vrsti si mora prizadevati vsak tečajnik, da izpopolni započeto naobrazbo kolikor le mogoče temeljito, obenem pa naj budno pazi na vsak pojav bolezni v okolišu.

Ako hoče naš čebelar, da mu bo čebelarstvo dobičkanosno in ne bo propadlo, mora tudi sam pridno in vztrajno sodelovati sedaj, ko je „železo vroče“, da se očisti sleherni slovenski čebeljak zadnje bolezenske klice. Potem šele bomo lahko rekli, da smo vredni sinovi in vnuki svojih prednikov, ki so tako visoko dvignili sloves slovenskega čebelarstva in slovenske čebele.

OPAZOVALNE POSTAJE

Mesečni pregled za maj 1940

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže										Toplina zraka			Dni je bilo								
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg		največ pri- dobil		naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	po- rabil	dkg	dne												
		mesečni tretjini dkg										C°											
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	70	85	85	20	—	120	35	31.	+26	—	3	+13	27	19	5	—	3	17	11	5
Breg-Križe	483	—	—	130	0	0	—	130	—	40	28.	+25	—	5	+13	16	21	19	—	15	11	5	12
Kranj	385	5	—	85	45	65	40	—	60	30	28.	+27	—	6	+14	56	28	17	—	17	8	6	10
Virmaše-Škofja Loka .	361	15	5	60	95	145	80	—	240	35	28.	+25	—	7	+15	48	29	14	—	6	23	2	29
Tacen-Šmarna gora . .	314	60	20	50	5	105	65	—	45	25	10.	+23	—	7	+15	29	30	9	—	19	5	7	20
Barje	289	15	145	30	25	55	115	—	5	35	19.	+25	—	4	+13	85	27	7	—	12	8	11	4
Dob	305	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+30	—	0	+14	01	26	13	—	15	12	4	6
Rova	350	55	5	325	155	85	75	70	—	105	25.	+28	—	3	+14	71	29	20	—	9	14	8	8
Mekinje	415	—	40	50	100	240	100	—	350	40	17.	+26	—	3	+14	17	31	18	—	11	19	1	29
Škorno-Noví klošter . .	450	—	80	230	60	—	5	245	—	40	27.	+24	—	7	+14	67	28	15	—	10	20	1	14
Sp. Ložnica-Žalec . . .	252	60	25	365	60	120	40	230	—	120	28.	+28	—	4	+14	94	30	20	—	7	21	3	31
Leveč-Sl. Bistrica . . .	355	10	20	—	85	110	65	—	230	20	12.	+26	—	2	+11	42	31	29	—	10	19	2	24
Muta	387	50	40	40	30	—	20	80	—	30	27.	+23	—	4	+11	63	23	27	—	12	18	1	20
Sv. Lovrenc-Pohorje . .	442	—	20	—	50	60	125	—	215	15	17.	+26	—	1	+12	01	26	19	—	9	22	—	13
Sv. Duh-Selnica	536	15	45	180	50	30	10	150	—	35	25	+25	—	4	+12	95	25	18	—	11	18	2	8
Selnica ob Dravi	324	15	55	30	70	130	80	—	180	55	11.	+27	—	4	+13	14	25	26	—	11	20	—	24
Studenci-Maribor	265	100	165	45	40	95	100	75	—	65	15.	+27	—	5	+13	95	24	22	—	10	12	9	5
Mala Nedelja	279	60	—	80	25	125	20	—	30	40	9.	+23	—	7	+13	38	23	21	—	11	13	7	11
Cezanjevci	182	—	—	140	60	60	—	20	—	70	31.	+27	—	4	+13	75	21	18	—	8	15	8	8
Turski vrh-Ptuj	336	15	—	45	45	75	40	—	100	30	29.	+25	—	6	+13	79	24	21	—	12	17	2	16
Nedeljica-Turnišče . . .	170	40	—	25	120	150	75	—	280	—	—	+28	—	4	+14	09	22	15	—	17	5	9	16
Rogaška Slatina	224	275	225	125	225	150	125	125	—	150	10.	+27	—	4	+14	43	29	20	—	10	19	2	15
Donačka gora-Rogatec . .	397	—	—	—	80	70	50	—	200	—	—	+30	—	3	+13	98	26	24	—	12	14	5	7
Kozje	307	190	80	140	20	60	—	330	—	40	8.	+24	—	6	+15	24	27	24	—	3	24	4	15
Leskovec-Nemška vas . .	392	—	20	100	190	110	20	—	200	50	21.	+26	—	6	+13	62	24	22	—	10	17	4	14
Brežice okolica	156	*)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krka	300	5	15	80	90	80	35	—	105	25	28.	+26	—	6	+16	35	27	16	—	18	9	4	—
Št. Janž-Dol	347	5	—	15	—	—	—	20	—	—	—	+27	—	2	+12	16	20	23	—	14	17	—	—
Št. Vid-Stična	360	—	—	410	100	250	50	10	—	115	28.	+26	0	+12	48	21	17	—	—	16	13	2	11
Cerknica	575	—	—	40	—	—	—	40	—	—	—	+22	—	6	+12	08	27	20	—	7	22	2	11
Sv. Gregor-Ortnek	736	110	130	100	30	30	10	270	—	70	11.	+24	—	3	+11	50	28	20	—	8	9	14	22
Novo mesto	180	5	15	105	95	145	120	—	235	40	26.	+29	—	3	+15	22	22	24	—	12	10	9	1
Šmarjeta	375	40	80	240	150	120	210	—	120	40	27.	+30	—	4	+13	45	29	24	—	12	7	12	27
Valpča vas	280	45	100	85	135	20	30	45	—	25	13.	+30	—	7	+13	96	19	15	—	14	14	3	14

*) G. poročevalec na voj. vajah. Sv. Lovrenc ima Lüfteneckerja, vsi drugi AŽ panj.

Maj 1939: Vsескоzi deževen mesec s poznimi roji in malim prebitkom povprečno po ¼ kg na panj.

Maj 1940: Letošnji maj je bil še mnogo slabši od lanskega, da takega ne pomnijo niti najstarejši čebelarji. Narava je bila sicer polna najlepšega cvetja, panji pa niso bili v razvoju dovolj močni, da bi temelji-

teje izrabili tistih sončnih ur, ki so nam jih deževni oblaki pustili. Ves mesec je bil vetroven, mračen in deževen; saj je imelo kar 13 postaj do 20 deževnih dni, 17 postaj pa jih izkazuje nad 20 (največ Leveč pri Slov. Bistrici 29 dni). Zaradi tega je bila tudi srednja mesečna toplina s 14,15° C precej pod dolgoletnim povprečkom.

Čebele so le malo izletavale in skromno nabirale. Največji prebitek v maju izkazuje opazovani panj v Kozjem, ki je nanosil 330 dkg. Take prirastke smo nekodaj imeli v marcu. Pod polovica vseh postaj je imela ta mesec malenkosten prebitek, nekako po 120 dkg na panj. Drugod pa je tehtnica stalno padala in so ti panji povprečno porabili po 160 dkg. Povpreček za vse opazovalne postaje pa je za letošnji maj nekako po 30 dkg na panj! Kam bomo prišli z našimi čebelicami ob takih letinah?

Posamezne postaje poročajo:

Virmaše: Po nekaterih čebelnjakih je gospodarila smrt zaradi lakote. Roji v tukajšnji okolici so prava redkost, pač pa so čebele preganjale trote.

Mekinje: Prvi roj v tukajšnjem okolišu pri Humarju iz Vodice je bil 17. maja iz kranjiča.

Skorno: Razvoj je letos zelo počasen, hlad in slabo vreme sta glavna ovira. Z nastavljanjem smo pričeli šele v drugi polovici meseca.

Muta: Zaradi vednega dežja in vetra v tem mesecu niso nabrale niti za lastno potrebo. Tudi rojev ni bilo. Prestavljanje bo letos šele junija, če bo sploh potrebno.

Sv. Lovrenc: V maju tu okoli rojev sploh še ni bilo. Sredi meseca sem šele mogel odpreti polovico medišča pri Lüfteneggerjih, pri A. Ž. pa sem prestavljal teden pozneje.

Selnica ob Dravi: Družine, ki so imele srednje močno grižo, se še do danes niso opomogle. Tu pa tam so rojili panji, ki so prelegali, vendar so bili roji slabi in brez pitanja sploh niso hoteli staviti satja. Nor-

malnih rojev pa še ni zaradi slabega vremena.

Nedeljica: Tako slabega maja še ne pomnim. Porabile so vso zalogo in seči smo morali po sladkorju, dočim je bilo sadno drevje v najlepšem cvetju. Dež in veter sta ovirala vsako izletavanje. V tem mesecu je tehtnica upadla za 280 kg!

Rogaška Slatina: Prvi roji so bili šele 26. maja. Po medu je veliko povpraševanje, a ga ni nikjer dobiti. Kolikor ga je bilo še na zalogi — smo ga popitali. In to v maju!

Krka: Medenje rdeče detelje je bilo letos zelo slabo. Sicer so jo precej obletavale, pa ni bilo pravega donosa. Če bo še nekaj časa tako, ne bomo imeli ne medu, ne rojev.

Novo mesto: Sredi meseca so nekateri panji trgali trotjo zalego in preganjali trote!

Nemška vas pri Leskovcu: Prvi roj v okolici je imel znan čebelar dne 15. maja. Zanimivo pri tem je, da čebelar letos panjev sploh ni zapažil, čebel nič zazimil. Medišča je pustil na jesen nedotaknjena, rešetk ni prekril, pa so mu vsi panji dobro prezimili.* Roj je dobil iz panja, kjer je prezimoval dve družini, eno v plodišču, drugo v medišču. Obe družini sta nemoteno izletavali pri spodnjem zrelu. Sedaj mu je spodnja družina rojila, dočim ima zgornja kar naprej svojo staro matico!

* Op. ur. Poročevalcu pa čebelce niso mogle povedati, kaj so pretrpele pozimi zaradi ogrevanja plodišča in medišča. Tudi drugi čebelarji — pristaši „hladnega“ prezimovanja — so preteklo zimo pustili čebele nezadela in z odprtimi medišči, pa se danes zelo kesajo.

DOPISI

Iz Dobregopolja. Cenjeni gospod urednik! Spominjam se velikokrat na vas, ko ste bili pred osmimi leti pri nas in ste predavali na Cesti pri Strnadu. Takrat ste nam prorokovali, da bo sedaj prišlo sedem ne-normalnih zim in tudi let. Ker je že minilo teh sedem let, katera res niso bila prida in za čebelarje res slaba, bi vas sedaj zopet rad slišal, kaj boste napovedali za bo- doče.

Letošnja zima je zadosti normalna. Pri nas je bila kar prehuda. Čebele, kljub temu, da so zapažene, silno trpijo od mraza. Vrata panjev so znotraj vsa ledena. V mediščih nad blazinami se drži po stropu srež

na debelo. Čebele cvilijo in hreščijo, namesto da bi mirno šumele, tako da me skrbi, če kmalu ne odneha, da ne bi kaka družina pri medu minula. Drugod je mogoče nekoliko bolje, toda mi smo precej na visokem. Pri nas se po tako hudi zimi nadejamo dobre letine. Po navadi pride suša in tudi hoja rada med. O, da bi se le uresničilo! Samo razmere po svetu nas more in se sprašujemo, ali bomo mogli čebelariti doma.

Miklič Jožef.

Ždala v Savski banovini. Da Slovenci, kateri smo se svojčas izselili iz svoje ožje domovine, tudi na tujem gojimo našo sivko v našem narodnem A. Ž. panju, dokazuje

slika, katero vam pošiljam za SČ. A. Ž. panji se polagoma tudi po Hrvatskem širijo in izpodrivajo razne „amerikanske, dzi-erzonke“ i. dr. vrste panjev.

Tu imamo precej akacije, ki kako leto dobro medi. L. 1936. mi je dal en A. Ž. panj 75 kg akacijevega medu. Lani jo čebele niso kaj prida obletavale, ker je ves čas cvetenja padal dež. Tistih par lepih ur, kar jih je bilo, so se čebele vrgle na deteljo inkarnatko, ki jo tukaj sejejo precej in je lani cvetela skupaj z akacijo in tudi je boljše medila. Tukaj je tudi mnogo orehov, ki jih čebele zelo obletavajo. Vsem slovenskim čebelarjem pošiljam čebelarke pozdrave!

Franjo Makovec.

Iz Lužarjev pri Vel. Laščah. V vasi Jakičevo pri Vel. Laščah so pri neki hiši čebele že nad sto let. Sedaj jih pase Anton Žužek, očanec 84 let. Ima jih že 70 let, pred njim pa je čebelaril njegov oče. Anton Žužek je bil izmed prvih, ki se je oprijel panjev s premičnim satjem. Bil je seveda v tedanjih časih redke primer v naših krajih, saj smo čebelarji samo v kranjičih. Pa on je znal že kranjiče tako urediti, da je sate lahko dodajal, ali pa odjemal. Ko so se začeli A. Ž. panji kazati, je bil prvi, ki jih je začel z vnemo izdelovati. Res da ni po poklicu mizar, saj se je večinoma pečal s kmetijo, pa se ni ustrašil spretnega mizarja pri izdelovanju panjev. S tem je dal čebelarjem tako rekoč poguma in jim pokazal pot do umnega čebelarjenja. Mlajši čebelarji so se k njemu v vsaki sili zatekali in rad jim je pomagal z nasvetom ali z delom. Čeprav je bil s kmetijstvom močno zaposlen, je vedno priliko dobil za pomoč. Nekako pred 15 leti je začel razmišljati o

ustanovitvi čebelarke podružnice v Vel. Laščah. Po nasvetu pisca teh vrstic in čebelarja Rozmana je začel nagovarjati in zbirati čebelarje in se mu je želja res uresničila. Na ustanovnem občnem zboru je bil izvoljen za predsednika podružnice, ki ji načeluje še sedaj.

Rad pripoveduje, kako se je udeležil l. 1878. okupacije Bosne in kaj vse je tam

Čebelnjaček g. Goriupa v Črnomlju.

Čebelnjak g. Makovca v Ždalah.

videl in doživel. Celo medveda je ustrelil v ondotnem pragozdu.

Ogrinc Anton.

Iz Črnomlju. Tukajšnji čebelar J. Goriup si je pred nekoliko leti postavil paviljonček in začel čebelariti s šestimi roji. Prve tedne po vsajenju jih je marljivo pital, da so čebele hitreje stavile satje, jeseni pa jim je moral dodati polovico zimske zaloge. Tudi potem jim je moral še večkrat pomagati s sladkorjem in medom, pa zavoljo tega ni obupal. Tako skrbnega gospodarja prav gotovo nimajo nobene čebele v Sloveniji. Prav nič ga ne plaši, če mora čebele pre-

peljati v oddaljeno ajdovo pašo. Ako ga vprašaš, kam ga bo privedlo njegovo čebelarstvo, ti dobre volje pokaže na napis nad paviljončkom. V težkih in čudnih časih živimo in človek mora prenašati huda bremena, ki mu jih naprtava življenje. Posebno čebelarji smo v zadnjih letih okusili mnogo grenkega, pa malo sladkega. Kljub vsem težavam pa vztrajamo, kajti kdor obupa, ta podleže se glasi napis na pavi-

ljončku g. Goriupa. Držimo se tega gesla vsi, pa bomo laže prebrodili vse čebelarске nadloge.

V. M.

Tozor na odredbo banske uprave, natisnjeno na 3. strani platnic!

KOTIČEK ZA RADOVEDNEŽE

1. Na tečaju za kuho voska ste me prosili, naj v „Kotičku“ povem, kako morate ravnati z voščinami, katere bodo prinesli podružnični člani v kuho, da ne bo nihče oškodovan. Povedali ste, da se člani tega najbolj boje. I. B. p. M. N.

Sicer sem že na tečaju povedal v glavnem vse, kar vam je treba vedeti, ne bo pa odveč, če še na tem mestu omenim nekatere podrobnosti, zlasti glede obračuna.

Velike važnosti je, da voščine že pri prevzemu pravilno ocenimo, kajti s tem ustvarimo zanesljivo podlago za ves nadaljnji postopek. Razlikujemo troje vrst voščin. V I. vrsto spadajo tiste, ki so iz samih pokrovcev, prizidkov in mladega satja; v II. vrsto uvrstimo voščine od mladega, še prosojnega satja z dodatkom manjše množine pokrovcev in prizidkov ter eno tretjino starejšega satja; v III. razred uvrstimo voščine od starega in prav starega satja.

Ocena je včasih precej težka in je točna razvrstitev mogoča le, če napravimo še podrazrede: I. I. (prima, prima), I— = malo slabši kot prima, toda ne že II, dalje II+ in II— ter III+. To prakticiramo le pri velikih količinah.

Vsako partijo točno stehamo, stremo na veliko plahto in natančno ocenimo. Pri tej priliki se prepričajmo, če niso voščine morda plesnive, usmrajene, polne obnožine (kostanjeve!), mokre, močno medene. Take voščine ne smemo kuhati skupaj z drugimi, ampak, če le mogoče, vsako partijo zase. Plesnive in usmrajene skvarijo kakovost voska drugih čebelarjev, lastniki obnožnatih, mokrih in medenih voščin bi pa po teži voščin dobili več voska, kakor jim v resnici pripada.

Sploh naj čebelarji prinašajo samo suhe voščine, izvzemši, če jih je dovolj za ločeno kuho (12—14 kg). Zelo medene voščine naj podružnice prevzemajo v kuho le tedaj, če jih je dovolj za ločeno kuho, ali pa, če se lastnik zadovolji z odbitkom na teži, ki ga prevzemnik že pri prevzemu določi in lastniku voščin pove, da ni kasneje pritožb.

Močno obnožnato satje je zelo težko. Pravih voščin je komaj četrtnina teže. Lastnik naj prinese v kuho cele sate, da je mogoče po njih številu dognati približno težo voščin. V ta namen je treba stehati prazen sat približno iste starosti. Pravilno bi pa bilo, da bi takega čebelarja nagnali, naj izluži obnožino z redko sladkorno raztopino in šele potem prinese voščine v kuho.

Kakor vidite, je že prevzemanje voščin precej težko in kočljivo opravilo. Toda, če je dobra volja na obeh straneh, pri „kuharju“ in čebelarju, je mogoče prebroditi vse težave brez pričkanja. V Ljubljani smo letos kuhali voščine velikega števila čebelarjev. Kuha je trajala 8 dni od ranega jutra do polnoči, pa ni bilo in ne bo nobenih prerekanj, ker se člani zavedajo, da je bilo blago natančno in pravično ocenjeno, pravilno kuhano in stroški vestno razdeljeni.

Kakor že povedano: večje partije voščin kuhajmo vsako posebej. V Društveni čebelarni, kjer je kotel za kuho zelo velik, kuhamo posebej vse partije nad 15 kg, manjše pa skupaj, in sicer ločeno po kakovosti, voščine I. kakovosti posebej, II. kakovosti posebej itd. Od skupne kuhe izločimo tudi zelo slabe partije, ki se jih je prijelo ime „šota“. Hvala Bogu, da niso pogoste! Vendar prinese včasih kdo posebno

slabo blago, zelo stare, že plesnive, od črvov zjedene voščine. Te ne dajo niti 20% voska, je pa z njimi mnogo dela in seveda tudi stroškov. Zato jih je treba kuhati posebej.

Obračun o kuhi napravite takole. Najprej izračunajte stroške (delavec, kurjava, razsvetljava, obraba orodja). Nato ugotovite skupno množino voščin, ki ste jih skuhali in izračunajte, koliko stroškov odpade na 1 kg voščin. Recimo, da je bilo stroškov 2 din na 1 kg. A je dal v kuho 14 kg voščin, plača tedaj 28 din, B 7'50 kg, plača 15 din itd.

Koliko voska pripade posameznemu čebelarju, tudi ni težko izračunati. Za partije, ki jih kuhamo posebej, že vemo, koliko so dale voska. Treba nam je še izračunati, koliko voska odpade na posamezne čebelarje, katerih voščine smo kuhali skupaj. Partija Ia voščin v skupni teži 47 kg je dala 23'97 kg voska. Če delimo $23.97 : 47$, se nam pokaže, da je partija dala 51% voska. A je dal v kuho 16 kg voščin, B 5'50 kg, C 22 kg, C pa 3'50 kg. Prvi dobi (16×51) 8'16 kg, drugi $(5'50 \times 51)$ 2'80 kg, tretji 11'22 kg, četrti 1'78 kg, skupaj 23'96 kg.

Društvena čebelarna je doslej napravljala račune za kuho tako, da je jemala za podlago skupno množino nakuhanega voska. Recimo, da smo nakuhali 100 kg voska, vseh stroškov pa je bilo 450 din. Na 1 kg voska je odpadlo tedaj 4'50 din. Praksa pa nam je pokazala, da ta račun preveč obremenjuje čebelarje, ki so dali v kuho dobre voščine, lastniki slabih voščin pa dobro odrežejo. N. pr.: Ia voščin je bilo 30 kg, IIIa voščin pa 70 kg. Iz prvih dobimo

16'50 kg voska (55%), iz drugih 24'50 kg (55%). Stroški na 1 kg voska znašajo 4'30 din. Skupina Ia plača tedaj 71 din, skupina III okroglo 105'50 din. Če pa razdelimo skupne stroške 176 din na težo voščin, pride 1'76 din na kg. V tem primeru plača skupina I $(30 \times 1'76)$ okroglo 53 din, skupina III pa $(70 \times 1'76)$ 123 din, torej 18 din več kakor bi plačala, če bi računali po teži voska. To je tudi pravično, ker je s slabimi voščinami več kakor še enkrat toliko dela kot z dobrimi.

Če vam še kaj ne bo jasnega, pa vprašajte.

2. Eden izmed mojih panjev se je nekako klavrno obnašal. Brat je mislil, da je lačen in mu je dal medu. Nekoliko dni nato je opazil, da je padlo dve tretjini čebel. Družina je bila poprej močna. Pri pregledu smo našli, da panj nima zalege, pač pa mnogo obnožine in medu. Matice nismo našli.

Domnevam, da je bil med, ki je bil spravljen v pocinkani posodi, zastrupljen in da so čebele zaradi tega pomrle. B. I. v K.

Vaša domneva je pravilna. Panj je bil klavrn zaradi izgube matice, morda pa tudi zaradi pomanjkanja hrane pred pitanjem. Ker ste dognali, da je med ob pločevini potemnel, lahko zanesljivo rečete, da je bil zastrupljen, če je bil v pocinkani posodi, ne v pocinjeni. Tudi v pocinjeni posodi med ob pločevini malo potemni, kar ni nič hudega. Samo pocinkana posoda je nevarna za ljudi in živali.

Pocinkana posoda je hrapava in sivkasta ter se ne sveti, pocinjena pa je bela in se sveti kakor zrcalo.

DRUŠTVENE VESTI

VAŽNO OPOZORILO.

Čebelarji, ki prevažajo čebele na ajdovo pašo v okraje Ljubljana okolica, Slovenjgradec, Brežice in Celje se opozarjajo, da morajo po določilih čl. 3. naredbe o prevozu čebel na ajdovo pašo, III. štev. 3894/1 z dne 23. junija 1956, to prijaviti občini, v katero jih nameravajo postaviti v pašo, do vključeno 1. julija t. l. V prijavi je navesti točno število panjev in prostor, kamor jih nameravajo postaviti.

V ostale kraje je dovoljeno čebele postaviti v ajdovo pašo le na določena stalna

stojišča, na nova stojišča pa le v smislu določil čl. 6 naredbe o prevažanju čebel na ajdovo pašo, III. štev. 4926/1 z dne 7. julija 1958, sicer bodo občutno kaznovani, čebele pa po določilih naredbe odstranjene na njihove stroške in nevarnost, če tega v določenem času prizadeti čebelarji ne bodo sami storili.

Čebelarji, ki imajo po naredbi iz l. 1958. stalna stojišča, pa jih letos iz kakršnih koli razlogov ne bodo ali samo deloma uporabili, morajo po določilu čl. 8 navedene naredbe to javiti najkasneje do 5. julija t. l.

okrajnemu načelstvu, v čigar območju se stojišče nahaja, da ga isto lahko za letos odda prosilcem, ki nimajo stalnih stojišč.

Ne pozabite na čebele tovarišev, ki se nahajajo v vojaški službi! V začetku julija pregledajte vse njihove panje, če so v redu. Slabiče in osirotele združite in pripravite družine za jesensko pašo. Če prevažate čebele v pašo, preskrbite, da čebele ne bodo ostale doma. Dolžnost naših podružnic je, da to delo organizirajo! Držimo se načela: Vse za blagor domovine in gospodarski uspeh slovenskega čebelarstva. V slogi je moč!

Plemenilna postaja v Kamniški Bistrici je bila dne 24. junija t. l. odprta. Društvo je oskrbelo novega trotarja. Člane čebelarje opozarjamo, da prinašajo plemenilnike s presejanimi čebelami, torej brez trotov. Vodja postaje ima nalogo, da zavrne vsak plemenilnik, ki bo imel lastne trote. Donos prijavite pravočasno g. Janku Malešiču, šolskemu upravitelju v Mekinjah pri Kamniku!

Darovi za nakup filmov. Doslej so darovali: Žnideršič Anton, Bukovec Avgust,

Arko Adolf, Dermelj Mirko, p. Teodor Tavčar, ref. Jože Okorn vsi iz Ljubljane, dalje Košak Franc z Grosuplja in de Gleria Anton iz Dol. Logatca po 100 din, Koželj Franc z Male Loke in Mayer Julij iz Doba po 50 din, Schöner Ferdo iz Ljubljane 20 din, Žvokelj Ivan, Halmih, Drobnič, Lirk in Žitnik po 10 din, skupaj 970 dinarjev. Vsem darovalcem najlepša hvala! Ostali, posnemajte!

Članarina. Ta številka je že sedma v tem letu. Stroški za tisk in drugi izdatki društva so veliki. Blagajniki podružnic, mislite na to in nakažite pripadajočo članarino za tekoče leto. Mnoge podružnice niso poslane doslej še sploh nobenega denarja. V kratkem prejmejo vse podružnice polletni obračun. Upoštevajte ga!

Položnice. Vse člane nujno prosimo, da vselej napišejo na hrbet položnice, za kaj pošiljajo denar: ali za članarino, sladkor, potrebščine, knjige i. dr. S tem se izognejo nepotrebnim reklamacijam, dobe naročeno blago pravočasno, prihranijo denar in mnogo nepotrebnih skrbi ter jeze.

D R O B I R

Ali srobot medi? Kakor večina čebelarjev sem bil tudi jaz preverjen, da gozdni srobot — imamo še druge srobot! — ne medi. Toda v kočevskih hribih sem se pred leti prepričal, da ga včasih čebele živahno obletavajo in se na cvetih tudi pomude, iz česar sem sklepal, da tega ne delajo od dolgega časa, marveč zaradi medu, ki ga jim cvetje nudi.

Rekel sem, da čebele samo včasih na njem berejo. Da srobot ne medi vsako leto, oziroma vsaj izdatno ne, bo gotovo vzrok neprimerno vreme. Pod pojem vreme pa spadajo najrazličnejši činitelji, ki odločujejo, ali cvetje kake rastline medi ali ne: toplota, zračna in talna vlaga, oblačnost, vetrovi, množina ozona v zraku, razlike med nočno in dnevno toploto i. dr.

Kako izdatno pa tudi srobot lahko medi, sem nedavno zvedel od stare čebelarke grče, g. Lojzeta Globokarja iz Vel. Lese pri Krki na Dolenjskem, ki je že 55 let član SČD. Nekako pred desetimi leti je v okolici Krke tako obilno medil, da so postali panji pošteni težki. Čebele same so Globokarja prignale, da je začel iskati, kje se neki pasejo. Nazadnje je vendarle zasledil, kam

letajo na „ohcet“. Še na nobeni rastlini ni videl toliko čebel kakor na srobotu!

Med je bil črn kot tinta, okus zoprn, kakor da bi srobot žvečil.

Prav bi bilo, če bi se oglasili še drugi čebelarji, ki o medenju srobot kaj vedo. Prepričan sem, da je med nami tudi marsikateri, ki bi lahko povedal kaj posebnega o tej ali oni medeči rastlini ali drevesu. Sčasoma bi dobili točne podatke o medenju domačih rastlin in bi potem ne bilo treba na slepo zajemati tozadevnega znanja iz tujih virov.

Bolezni matice so zelo raznovrstne. Doslej so dognali že nad 60 vzrokov obolenj. Posebno vneto se ukvarjajo s temi boleznimi na čebelarskem zavodu v Liebefeldu pri Bernu v Švici. Tam so l. 1938. preiskali 150 bolnih matic. Ugotovili so tele bolezni (v oklepajih število matic!): nosematoza (20), čiri v blatniku (7), kamni v blatniku (12), bolesta jalorodnost ozir. kolobarčkasto seme (58), gluhotja jajčec (5), zagatenje jajčnih vodnic (10), parasitarna melanoza (5), bacilarna melanoza (2), usehli jajčniki (15), notranje in zunanje telesne hibe (16), neznani bolezenski vzroki (4).

Uspehi takih raziskavanj so za praktično čebelarjenje velike važnosti. Saj nam dokazujejo, da so ravno boleznimatic prav mnogokrat vzrok, da družine hirajo in si tega ne moremo razlagati. Kaj radi domnevamo, da se je matica slabo oprasila, ali pa opešala, se prehitro izrodila. Največkrat pravimo, da ima panj slabo matico, zakaj je taka, pa ne moremo dognati.

Argentina — raj za čebelarstvo. Razmere v Argentini so nenavadno ugodne za čebelarstvo. Podnebje je dobro, medečega cvetja mnogo, medenje pa obilno v vseh letnih časih. Podnebje je v severnih pokrajinah subtropično. V srednjih, najvažnejših provincah približno tako kakor v Rimu ali Neaplju, v južnih predelih pa ostro in vetrovno.

Važni medoviti predeli so v severnih provincah, v pragozdih, kjer pridelajo mnogo medu (od raznih akacij in citrusa). V milih predelih v okolici San Luisa in Cordobe pridelajo posebno izvrsten med, ki je strjen zelo fino zrnat in vsebuje samo 10% vode (naš med povprečno 16—19%; op. ur.). Zelo dobra pasišča so v umetno namakanih pasovih ob vznožju And, kjer so velikanske sadne plantaže in nepregledna polja lucerne (alfalfe). To kose šestkrat do osemkrat na leto, mnogo je pa sejejo tudi zaradi pridobivanja semena.

V okolišju nekoliko sto kilometrov od Buenos Airesa so najboljša pasišča Argentine. Tam je v obilici raznih akacij, robinij in evkaliptovcev. Zadnje imenovano drevo ne daje posebno dobrega medu, so pa še druge vrste evkaliptovcev, ki tudi pozimi cveto in nudijo čebelam prvovrsten med. Z raznimi vrstami lipe je mogoče lipovo pašo raztegniti na tri mesece. Tulipanovec (liriodendron), nešplje in sladkorni javor mede dobro. Po pašnikih (hlevov v Argentini ne poznajo!) so bela detelja, veliki osati, regrat in „fror morada“ najizdatnejše medovite rastline. Rožmarin uporabljajo kar za žive meje. Lakotnika (genista) in divjega žajblja je povsod dovolj.

Argentina je paradiz za čebele. Podnebje in medenje rastlin je idealno. Čebeljih boleznimatic sploh ni!

Panji so običajni ameriški, Rootovega, Jumbovega in Dadantovega sestava. Postavljajo jih na planem vsakega zase.

V Argentini ne poznajo problema prezimovanja. Pitajo nikoli. Čebelam puščajo poleg zaloge v plodišču še nastavek medu v teži 22—26 kg.

L. 1869. so našeli v Argentini 95 panjev, l. 1957. pa 262.522, od katerih so dobili 15.487.000 kg medu, torej dobrih 50 kg na panj.

Malih čebelarjev sploh ni. Čebelarstva s sto panji so običajna, so pa tudi čebelarji z več sto panji. Dober čebelar lahko računa s povprečnim pridelkom 60—80 kg na panj, toda tudi 100 kg ni težko doseči. Posebno spretni čebelarji so pridelali na dobrih pasiščih že 150, 200, 225 kg na panj, pa ne samo v posameznih panjih. Tam pa je treba delati! In silno mnogo naklad je treba imeti, da med lahko dobro dozori.

Cena medu v Argentini je nizka; dražje kakor po 30—40 centavosov kg ga ni mogoče prodati (v našem denarju 4—5 dinarjev). Na debelo ga razpošiljajo v ročkah po 28 kg netto, dve ročki v skupnem zaboju.

Kontrolo medu izvršuje država z vso strogostjo. Tudi oblika kozarcev in male pločevinaste posode mora ona odobriti. Nesnažen, nedozorel (prevoden) in pregret med brezobzirno uničijo, krivca pa strogo kaznujejo in kazni objavijo v dnevnem časopisju. Argentina sama konsumira mnogo medu, zato je strogo nadzorstvo nad blagom potrebno.

Država vsestransko pospešuje čebelarstvo. Posebno velikopotezna je državna propaganda za uživanje medu. Zato se je domača poraba od l. 1913. do 1927. povečala za osemkrat.

(Po Schweizerische Bzg., 5—1940).

Slovenski čebelar izhaja mesečno. Ureja in za uredništvo odgovarja Avgust Bukovec. Izdaja in zalaga: Slovensko čebelarstvo v Ljubljani. Rokopisi naj se pošiljajo na naslov: Uredništvo Slovenskega čebelarja v Ljubljani, Gruberjevo nabrežje 14. Uprava in društvena pisarna: Ljubljana, Tyrševa cesta 21, telefon 35-45, številka ček. računa 11.066.

Članarina (naročnina) znaša letno 35 din, za inozemstvo pa 40 din.

Tiska J. Blasnik nasl., Univerzitetna tiskarna, litografija in kartonaža d. d. v Ljubljani. Odgovoren L. Mikuš.

Sejni zapisniki

XVIII. seja dne 17. maja 1940. Razpravljali smo o proračunu za adaptacijo kleti in o nadzorstvu vseh del. G. Bukovec je podrobno poročal o snovi za izpite čebelarških predavateljev in mojstrov. Sklenili smo, da naj se objavi zapisnik občnega zbora samo v izvlečku.

XIX. seja 24. maja 1940. Banski upravi smo sklenili predložiti potrdila o plačanih računih za nabavljene filme. Sestavili smo končni preračun za adaptacijo kleti in ga odobrili. Ker v društveni pisarni ne moremo sami izvršiti vsega dela, se je odobrila začasna zaposlitev pisarniške moči. Zapisnikar je prečital pravilnik za izpite čebelarških predavateljev in mojstrov, ki smo ga odobrili in sklenili, da ga objavimo v Slov. čebelarju.

Pozor čebelarji - prevaževalci!

Od kralj. banske uprave dravske banovine je prejelo SČD sledeči odlok:

III/4 šte. 3785/1.

V Ljubljani dne 22. junija 1940.

Cebelarstvo — poročilo in seznam zasedbe prostih stojišč za čebelno ajdovo pašo v letu 1939.

Sreskemu načelstvu

v

Ptuju.

Vkljub naredbi o prevozu čebel v ajdovo pašo III. šte. 4926/I z dne 7. julija 1938. še precej čebelarjev postavlja čebele v pašo v „črno“, t. j. brez ozira na določila naredbe in brez dovoljenja in vednosti pristojnih oblasti. Zaradi tega se prizadeti domači čebelarji upravičeno pritožujejo, hujškači pa to spretno izrabljajo, češ, da je tem čebelarjem dovoz čebel dovolila pristojna oblast (okrajno načelstvo, banska uprava). Nujno je potrebno, da se na-

XX. seja 31. maja 1940. G. Bukovec je poročal o uspehu izpitov za čebelarške predavatelje in mojstre. Bansko upravo smo zaprosili za seznam nezasedenih pasišč v ptujskem srezu. Prof. Raič je sporočil, da še ni prejel nobenega obvestila glede občnega zbora Saveza. Sestavili smo prošnjo za podporo na kmetijsko ministristvo v Beogradu. Posebna deputacija bo prosila g. ministra dr. Kreka za posredovanje. Določili smo plačo slugi Trumblju.

XXI. seja dne 6. junija 1940. Razpravljali smo o podporah, ki jih je prejel Savez in o manjših društvenih zadevah. Zapisnik o občnem zboru je definitivno sestavljen. Urednik g. Bukovec je poročal, da je oskrbel fotografiranje čemerike v Mestnem logu.

pravi topogledno z energičnimi ukrepi red na pasiščih, i. s. naj se proti kršiteljem postopa strogo po določilih čl. 13. in 14. naredbe. Na določilo čl. 13. zgoraj cit. naredbe opozorite vse prizadete občine.

Da se prepreči izigravanje določil čl. 6. naredbe (odobritev novih pasišč), naj prisilci vlagajo tozadevne prošnje potom naslova na bansko upravo. Pred predložitvijo vloge naj naslov ugotovi, če se je predpisom čl. 6. v celoti ustreglo (sporazumno z domačimi čebelarji v okolišju 1½ km) ali ne. Pritožbe proti nepravilni postavitvi čebel i. dr. prekrških rešuje po določilih naredbe z izjemo določil čl. 13. okrajno načelstvo. Podrejenim občinam naročite, da Vam vse kršitve takoj javijo.

Po pooblastilu bana, šef kmetijskega odseka:
ing. Muri, s. r.

Opozarjamo na ta odlok vse prizadete čebelarje, da se točno po njem ravna.

Odbor SČD,

NAŠE PODRUŽNICE

Ljubljanska čebelarška podružnica opozarja svoje člane, da ima na svojih stojiščih za ajdovo pašo na Dravskem polju še razpoložljivega prostora za 150 panjev velike mere. Članiprevaževalci, ki nameravajo postaviti čebele ob ajdovi paši na podružnična stojišča, se vabijo, da to z navedbo števila panjev prijavijo najkasneje do 15. julija t. l. v Društveni čebelarni.

Ljubljanska podružnica bo imela prihodnjo sejo v torek 9. julija 1940 v običajnem lokal.

Cebelarški tečaj za Novo mesto in okolico je bil dne 2. in 3. aprila na kmetijski šoli na Grmu. Predavatelja sta bila g. čeb. referent Okorn in g. Koželj, župnik v p. na Mali Loki. Udeležencev ni bilo mnogo, ker je bil čas nepripraven, posebno letos, ko je zima zadržala delo na polju in po vinogradih. V prihodnje bi čebelarji Dolenjske želeli, da bi bil takšen tečaj ali v mesecu marcu ali pa v mesecu maju. Ravnateljstvu ban. kmetijske šole se udeleženci zahvaljujejo za brezplačno prenočišče in hrano, kakor tudi iskrena hvala predavateljema za res temeljito predavanje.

Podružnica Trebnje je imela dne 16. junija t. l. enodnevno čebelarški tečaj na banovinski gospodinjstvi šoli na Mali Loki. G. referent Okorn je predaval o čebelarjenju v Janševem panju, o zazimljenju čebel in o kužnih bo-

leznih zalege in odraslih čebel, g. župnik Koželj pa o A. Ž. panju, o prestavljanju, o vzreji matic in o narejanju prašilčkov, kar je tudi praktično pokazal. Tečaj se je udeležilo nad 50 čebelarjev iz podružnic Trebnje, Dobrič in Veliki Gaber. Vsi so z zanimanjem poslušali oba predavatelja. Opoldne so tečajniki dobili brezplačen obed, ki ga je dovolila banska uprava. Predsednik Kobal se je zahvalil obema predavateljema za lepa navodila, g. referenta Okorna pa je prosil, naj izrazi zahvalo banski upravi za njeno naklonjenost.

Podružnica Krka. Dne 11. junija t. l. smo spremili k večnemu počitku čebelarja Škofco Josipa iz Vel. Vrhe št. 7, obč. Krka. Pokojni je bil pošten in delaven gospodar. Dragi Jože! Naj bo tvoje delo vzgled vsem Krčanom. Naj ti Bog poplača vse! Tvoje truplo naj počiva mirno v domači zemlji. Ostalim domačim izrekamo iskreno sožalje.

Dne 9. junija t. l. smo imeli prvo letošnje predavanje. Predaval nam je g. Bukovec Avgust o raznih krizah v čeb. družini in o paši. Vsem poslušalcem je užgal v srcih veselje do dela in za napredek, ker nam je pripovedoval iz lastnihkušenj, da smo ga poslušali tako verno in nam je minul popoldan, kakor bi trenil. Zahvaljujemo se predavatelju za njegov trud in da nas je mlade čebelarje nekoliko poučil.

ČEBELARJI!

*Kdo Vam najbolje postreže
s čebelarskimi potrebščinami!*

Društvena čebelarna

v Ljubljani

Tyrševa cesta 21

Ček. račun 15.645 - Telef. 35-45

ki je domače podjetje in last
Slov. čebelarskega društva.

**Največja zaloga čebelarskih
potrebščin v dravski banovini.**

Kupuje

vosek in med po najvišjih
dnevni cenah.

Prodaja

vse čebelarske potrebščine,
najboljše kakovosti, po niz-
kih in solidnih cenah.

**Svojim članom in podruž-
nicam daje primerne po-
puste. - Zahtevajte cenik!**

**Čebelarji, podpirajte z na-
ročili lastno podjetje!**